

Dvisavaitinis iliustruotas Jaunimo Laikraštis

Lietuvos Vyčių Organizacijos Organas

Tomas IX

Balandžio-April 15 d., 1927

442

Nr. 7 (221)

Entered as Second Class Matter Oct. 23, 1915 at the P. O. at Chicago, Ill., Under Act of March 3, 1879, Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103, Act of October 3, 1917, authorized on April 12, 1921.

"VYTIS" (The Knight)

Published Semi-Monthly by Lietuvos Vyčiai (Knights of Lithuania)

SUBSCRIPTION RATE:

Yearly \$3.50
6 Months 2.00
In foreign countries and Chicago yearly 4.00

Advertising rates on application.

All communications must be addressed:

"VYTIS"

4736 S. WOOD STREET CHICAGO, ILLINOIS
Telephone Lafayette 6298

"VYTIS"

Jaunimo dvi-savaitinis laikraštis. Leidžia Lietuvos Vyčiai.

PRENUMERATA:

Metams \$3.50
Pusmečiui 2.00
I Užsienį ir Chicagoj Metams 4.00
Pavieniais numeriais ..... .20

"VYTIS"

4736 S. WOOD STREET CHICAGO, ILLINOIS
Telephone Lafayette 6298

Kazys

Velykų Šventės

Kaip iškilmingai buvo sutiktas Išganytojaus įėjimas į Jeruzolios miestą Verbų nedėlioj. Klojo po Jo kojų gėles, palmių šakeles, rūbus ir brangius papuošalus. Vienok Išganytojas verkė žiūrėdamas į Jeruzolios miestą, verkė žiūrėdamas į tuos, kurie giedoja Jam "Ho sanna," kad už trijų dienų tie patys šauks prieš Jį nukryžiuoti! Jo dieviškoji širdis žinojo tai, matė priešai save baisias kančias: Judo išdavimą, neteisingą apskundimą, nuplakimą, vainikavimą erškėčiais, išjuokimą ir pagaliaus mirtį prikaltam prie kryžiaus tarpe dviejų piktadarių latrų.

Trimi dienomi prieš Velykų šventes viso pasaulio Katalikų Bažnyčia užsivelka gėdulio rūbus, nutyla vargonų melodijos, nutyla skambėję varpai, atmindami tai, kad netoli du tūkstančių metų atgal mirė ant Golgotos prikaltas prie medžio kryžiaus Išganytojas, Dievas-žmogus, nekaltas, už visos žmonijos kaltes.

Jis savo sopulingąja mirtimi, savo begaline meile, kokią parodė dėl žmonijos atnašaudamas patsai save ant Golgotos atvadavo pasaulį nuo

amžinosios prapulties. Jis mirė už mus, kad mes amžinai gyventume.

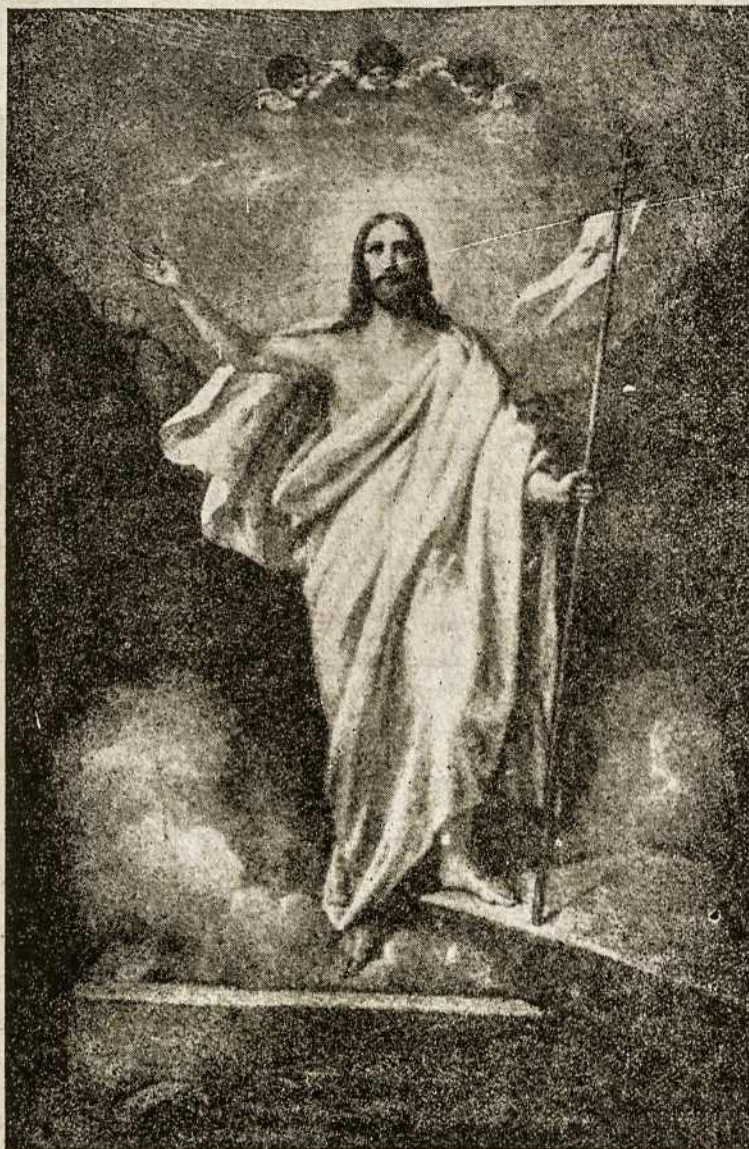
Trečioj dienoj po mirties, Jis prisikėlė, pergalėjo mirtį. Tai Velykų rytas!

Ir kam nėra laukiamos ir branginamos Velykų šventės. Prisikėlimas iš numirusių Dievo Sūnaus. Pati gamta tartum džiaugiasi tuomi įvykiu kartu su visa žmonija, puošiasi iškilmingu pavasario rūbu sutikti Velykų šventę. Sausos Alyvų šakelės skleidžia žalius lapus ir išleidžia puikius žiedus. Kur tik akį užmesi, visur matyti atbudimas, prisikėlimas iš ilgo žiemos letargo miego.

Skaistusis jaunime! ir tau prašvito Velykų rytas! Klausyk kaip garsiai gaudžia bažnyčios varpai skelbdami linksmą žinią, kad Kristus kėlėsi, kaip iškilmingai skamba giesmės iš džiaugsmu pripildytų karštų krūtinių, kaip vienijasi su vargonų ir smuikų žavėjančiomis melodijomis ir vibracijos sparnais kyla prie Aukščiausiojo Sosto: Alleliuja, Alleliuja!

Žilvitis

VELYKŲ RYTAS

Jau rytuos žara patvino,
Remia dangų aukso bonės;
O iš pilkojo erdvyno,
Krinta pirmos šviesios srovės.

Krinta jaukios, gaubia žemę,
Ir sušvitusios kūrenas;
Jų šviesa pasaulį semia,
Supa sielą geismo tvanas.

O iš varpo skrenda, plaukia
Pirma džiaugsmo valandėlė,
Neša ji ramybę jaukią:
Prisikėlė! Prisikėlė!

Varpo garsas ore plaukia
Alleliuja, Alleliuja!
Žmonės meldžiasi suklaupę;
Alleliuja! Alleliuja!

Poezija

Pr. Genys

J. Alkys

ŽEMAIČIŲ KALNUOSE AUŠTANT.

Žarų gražiųjų gaivingom rykštēm
tekės saulelė kalnų griuvėsiuos
iš tyro skliauto rasuotų skardžių,
aukštų viršūnių staigių uolų!

Čionai suseina žvaigždžių takeliai!
Čionai šviesiausi aušrinės bokštai!
Čia mano skausmo užburtas kraštas!
Čia mano dvasios šventi namai!

Čia auga-klesti serbentų krūmai!
Laukinėm rožėm atkalnės klojas!
Iš jų viršūnės šviesybė teka!
Iš jų viršūnės išauš diena!

Kalnėnai, 1926-VII-14.

—o—

J. Alkys

KELIAUJANT.

Į tuščius gyvenimo tyrus
Išėjau jaunas, nedrąsus.
Ir koja mano neprityrus
Tuoj' sužeidė pirštus basus...

Klaidžiojau vienas, nusiminęs.
Mane lydėjo tik vargai:
Buvau, mat, žvaigždę nepažinęs,
Kuri užšvito nesenai...

O žvaigždė mano mylimoji,
Žinau čia niekas nepaguos.
Bet Dievas geras—tu pirmoji
Iš tų, kurie pagalbos duos.

Bet tu turi tuojau keliauti,
Juk šis kelelis nebaisus;
Uoste ramybės vietą gauti—
Ten džiaugsmas, laimė vien bebus...

Ir žvaigždė šviesi sumirgėjus
Prapuolė erdvių platumoj.
O širdis, ją šventai mylėjus,
Paliko liūdna vienumoj...

O daug po to tyruos' klajojau,
Kol tą kelelį atradau.
Iš jo menkumo sužinojau,
Kad einu juo—neapsirikau...

Kaunas, 1926-I-26 d.

ILGESYS.

Pažvelk, mėlynėj' suzydėjo,
Žvaigždučių ten šimtai nakčia.
Sakyk, širdies ar neskaudėjo
Į jas bežiūrint tau iš čia?..

Sakyk, nespaudė ištrėmimo
Tau pančiai žemės vargingos,
Ir skirtus skausmus gi likimo
Kentėdam's, nesiuntei maldos?

Prie žemės pančiais prirakintas
Veltui dangun tiesiu rankas—
Baisi klajonė—takas skirtas,
Kentėti, vargt' daugiau... gi kas?

Manau, kad žvaigždės okeano,
Užgavo stygas tau sielos.

Tuomet tarei: o, žvaigždės mano,
Negeskit, ne, oi niekadros.

Klausyk, maldos slaptingi tonai,
Taip tyliai plaukia vis arčiau:
Tai meldžias' žvaigždžių milijonai,
Melsiuos' ir aš gal bus lengviau...

Kaunas, 1926-XI-24 d.

—o—

Pr. Genys

ŽVAIGŽDŽIŲ TAKAIS!

Žvaigždžių takais! Žvaigždžių takais!
Padangių saulėtais laukais!
Su žiburiais, šviesų pilnais!
ir ilgesių pilnais sparnais
Žvaigždžių takais! Žvaigždžių takais!

Dar kraujas teka iš žaizdų,
kur širdį pervėrei kardu!
Dar skausmas tebveria giliai,
kaip užburtieji spinduliai!..
—Su žemės sopulio šilkais
žengiu lėtai žvaigždžių takais!

Jei sielai liūdint kas palies
skaidrius varpus žvaigždžių pilies,
giliuoju liūdesiu sugaus
aidai tarp žemės ir dangaus!

—Bet kas atjaus, kad aš skubu
apsisagstyt šviesiu rūbu,
nes sieloj draikos, lyg šilkai,
gyvų žvaigždžių takų takai!

Kalnėnai, 1926-XII-7.

A. Raustis

Sekmadienio Rytas

Tai buvo kovos lauke su amžiniais Lietuvos priešais, lenkais.

Tratėjo šautuvai, kulkosvaidžiai; kulkos, granatos pylėsi, kaip kalvėje kibirkštys iš žaizdro. Šauksmai, dejavimai sužeistųjų, pripildė orą; rodėsi, kad pats pragaras būtų atsivėręs ir ėmęs šokti savo pragarišką šokį.

“Valio-o-o! Lietuva pirmyn!..” — pasigirdo skardus balsas, prakeiktame kovos sukury, ir lietuviai puolė pirmyn durtuvais mušdami prakeiktą priešą, lenką. Susmigo durtuvai priešo krutinėsna, pasipylė dar didesnės dejonės, šauksmai, o lietuviai, kaip levai, puolė vis pirmyn ir pirmyn, vydami lenkus. Dar valandėlė, ir kova užbaigta, priešas išblaškytas.

“Ei, Jonai! Kur tu prazuvai!” — pasigirdo skardus balsas kovos lauke, nuklotame vien žuvusiųjų kūnais. Tai šaukė gražus gražus, jaunas, kaip ažuolas kareivis—karininkas: visos jo drapanos krauju aptaškytos, veidas pabalęs, lūpos mėlynos; o krūtinė kilnojosi tai aukštyn, tai žemyn iš didelio nuvargio.

Niekas neatsiliepė jo balsan. Antrą ir tretį sykį sušuko, bet vis veltui.

“Kur gi būtų dingęs tas mano Jonas,”—kalbėjo sau po nose anas karininkas. Ir ėmė ieškoti tarpe žuvusiųjų. Ilgai ieškojo, kol galų gale atsiklaupė prie vieno, apkabino rankomis draugo galvą, prisikėlė artyn ir prakalbo: “Ar sunkiai, Joneli, sužeidė tave tie nevidonai?” Bet Jonas tylėjo.

“Dieve mano! nejaugi mano Joną būtų nukovė,”—tai taręs griebė už butelio, kabančio prie šono, ir įvarvinus kelis lašus vandens, atsigavo, pravėrė akis, nusišypsojo, ir pratarė minkštu, maloniu, dusliu balsu: “Tai tu, Vytautai! Ačiū, drauge, kad manęs nepalikai mirti vienų vieną.”

“Ką tu kalbi! Apie kokią mirtį! išgysi, ir vėl dainuodami važiuosime namo: žinai, kas laukia mūsų...”—karštai kalbėjo Jonui.

Šis tik nusišypsojo, ir nieko neatsakęs, užsimerkė. Atsargiai paguldė draugą ant žemės, pašaukė sanitarus, ir įsakė jiems nešti prie sužeistųjų. Po valandėlės laukas buvo liuosas, tik kraujo liūdnei rodė, kad būta kovos.

Visi kareiviai, nuvargę, pabalę, kraujais apšaltaškę, grįžo iš mūšio ir radę pakelėje dvarą, jo daržinėse krito pasilsėti. Iš dvaro rūmų, pro atvirus langus, ėjo sužeistųjų dejavimai.

Kartu su visais grįžo iš mūšio ir Vytautas ir tuojau nuėjo į dvaro rūmus.

Jonas gulėjo suraišiotas, sutvarstytas, bet kraujas ir per skudurus buvo persisunkęs. Veidas baltas baltas, kaip drobė, krūtinė retkarčiais kilnojosi ir sunkiai kvėpavo. Įėjo Vytautas, apsisūvalgė, ir, pamatęs Joną, prisiartinio, ir atsiklaupęs ant kelių, pratarė:

“Kaip sveikatėlė, drauguži!..”

Jonas pramerkė akis, ir nusišypsojęs tarė: “Blogai, Vytautai, visas šonas išplėštas, suskaitytos jau mano dienos, jei ne šiandieną, tai ryt keliausiu pas Abraomą į vaišes.”

“Nemanyk, Joneli, apie mirtį, viskas bus gerai, išgysi, matysi, kaip trauksime ne sykį abu į kovą prieš žiaurųjį priešą, ir...”—norėjo dar ką tai daugiau sakyti, kaip staiga prasivėrė durys, ir į kambarį įėjo kareivis; “Tamsta, leitenante!”—atidavęs pagarbą, prašneko kareivis “iš štabo raitelis kviečia!”—ir tuojau apsisukęs išėjo lauk.

“Gulėk, Joneli, eisiu pažiūrėti, kokį įsakymą gausiu,”—tai taręs išėjo.

Lauke, prie pat durų, ant apsiputojusio arklio sėdėjo raitelis, ir padavęs pundelį raštų, nudūmė atgal. Karininkas įėjo kambarin.

Saulutė jau ėjo namuoliai gulti: ritosi kas kart vis žemyn ir žemyn. Kareiviai jau senai pakilo, vieni pypkes rūkė, kiti šautuvus valė, kiti kalbėjo apie šios dienos mūšį.

“A, tai išlupome, tai išlupome lenkams kailį; žinos kitą sykį, kaip lįsti, kur nereikia...”—kalbėjo vienas iš kareivių.

“Tiesa, tai tiesa! Bet ir mums brangiai atsėjo: žuvo daug draugų, o ypač gaila, kad sunkiai tapo sužeistas jaunesnysis leitenantas, Jonas Vingėla”—kalbėjo kitas kareivis.

“Ir mane ko neužmušo, kad sprogs granata arti manęs, net žemėmis akis apipylė...”—gyrėsi kitas kareivis.

Kareiviams ramiai bešnekučiuojant, ūmai įbėgo daržinėn viršila, ir sušukęs visiems rengtis, tuoj išėjo lauk. Kareiviai tuoj išsirykiavo, ir buvo pasirengę keliauti. Išėjo karininkas, pasisveikino su kareiviais, ir pratarė keletą žodžių: “Štai štabo įsakymas, kuriuo liepia išmušti lenkus iš apkasų, nors ir brangiausiai tai kainuotų. Taigi, broliai, būkime pasirengę, už keletos varsnų stoti su mūsų amžinuoju priešu akis į akį, nes nuo mūsų priklauso likimas mūsų brolių, esančių kovoje,”—baigė karininkas savo kalbą.

Visų kareivių akyse matėsi kokia tai ugnelė, koks tai pasiryžimas, instinktyviai suspaudė la-

biau ginklus, ir buvo pasirengę mirti drauge su savo vadu.

“Viršila!..”—sušuko karininkas.

“Klausau!..”—atsiliepė.

“Štai, vesk kareivius tiesiai šiuo keliu, aš tuojau jus pavysiu,”—įsakė karininkas. Tai taręs ėjo prie sužeistųjų.

“Sudiev, Jonai, iškeliauju kovon, kažin ar bepasimatysime...” — sakė sudiev Vytautas savo draugui.

“Sudiev, Vytautėli! Sudiev, pasimatysime aname pasaulyje, kur visi lygūs, kur linksma, ramu, miela. Bet paluk, kokia šiandien diena.”

“Tai šeštadienis! Pameni, kaip šį rytą, saulei tekant, kovėmės su lenkas ir tave sužeidė!”—kalbėjo Vytautas.

“Pamenu, pamenu, kur nepaminsiu! Ryt sekmadienis, kad duotų Dievulis nors rytojaus sulaukti, nors...”—ir per išbalusį veidą nuriedėjo keletas gailių ašarėlių.

“Neliūdėk, drauguži, tikiu, kad grįžime vėl abu sveiku, linksmu, prie savųjų...”—guodė Vytautas savo draugą.

“Bet, drauguži, gana kalbėti, kareiviai jau tolokai bus nuėję, reikia vyti. Sulyg štabo įsakymu šią naktį, kolei saulė patekės, privalome lenkus iš apkasų išvyti. Lik sveikas!..—ir pabučiavęs draugą, išbėgo laukan. Pabraukė ranka per akis ir nusivijo jau tolokai nuėjusius kareivius.

Saulutė krito vis žemyn ir žemyn. Paukšteliai vienas po kito ėmė tilti ir tilti; tik viena lakštingalėlė, nebijodama nei tamsos, pakilo iš miego, ir nuo jos balselio suskambėjo laukai, kalnai, kloniai.

Kareiviai žengė mišku, vedami lakštingalėlės dainelės, kuri, lyg nujausdama kelionės sunkumą, kartu su jais lėkė čiulbėdama. Vėjelis šnabzdino medžių viršūnėles, ir maloniai glostė kareivių veidus. Sualutė-gi tuo tarpu, pasislėpė už miško, liko tik raudoni raudoni saulėleidžiai, lyg kraujuose išmirkyti.

Štai pradėjo žioruoti laukas tarp medžių, dar valandėlė, ir visi atsidūrė gražioj pievelėj. Vadas sustabdė visus pailsėti. Kalbėjosi kareiviai taip, kaip linksmi, dainuodami grįž namo, nuveikę priešą; trauks namon, kur sesutės-mergužėlės lauks jų, kad papuošus gėlėmis kepurėlę, už išvijimą priešų ir jų apgynimą.

Jau tamsoka. Bet kur tai pietuose padangė rausva spalva nudažyta, tai ne kas kita, kaip gaisras, dega mūsų brolių namelai, padegti žiauriojo priešų.

Dar valandėlė, ir toliau keliauja; traukė vis artyn ir artyn, kur gaisras kelią rodė, padangė kraujais pasruvusi.

Visur ramu, tyku: net lakštingalėlė nutilo, ir pasislėpė savo gužtelėje; tik surėkia kartais pelėda, ar apuokas, ar išsigandęs kiškelis, pamatęs neregėtus svečius, ir vėl tam kartui tylą. Girdisi toly toly, kaip loja šuns, kaip trata, bilda, sprogs granatos. Keliauja karžygiai vis artyn ir artyn.

Štai nakties tamsoje pasigirsta raitelio jojimas, kuris štai visai prisiartino, pakalbėjo su karininku, ir vėl dingo nakties tamsoje. Įsako vadas visiems prisirengti, nes už šio miškelio esą lenkai, kuriuos žūt-būt reikia išmušti iš apkasų.

Jau ir kalbamasai miškelis. Sustojo, pasiklausė, sutvarkė ginklus ir žengė pasirengę mirti. Nespėjo išeiti iš miškelio, matyt, lenkai pajuto priešą, kaip išlėkė į padanges raudona rakieta, kuri nušvietė visą apylinkę, ir tuojau papliupo zyzti švino bitelės, ir vos aušrelei išplėtus savo baltąją skraistę, kaip užvirė mirtina, kruvina kova.

Šliaužė lietuviai vis pirmyn ir pirmyn; raitėsi, kaip kirminas tarp kelmų, vis artyn ir artyn. Žiūrėk, štai vienas, tai kitas, pakirstas priešų kulkos, nuvirsta, kaip jaunas ažuolėlis žaliajame miške audros pargriautas.

“Valio-o-o! Pirmyn!”—suriko karininkas, ir pakilęs puolė pirmyn; kareiviai paskui; ir kai viturėlis pradėjo čiurenti, giedoti, vos pasirodė pirmieji saulelės spindulėliai iš už miško, lenkai jau nuvyti, o vietoj jų laukas kūnais nuklotas, krauju pasruvęs.

Liūdnei, liūdnei saulelė šypsojosi, tarsi, liūdo, gailėjosi kad tiek daug kraujo pralieta, ir lyg bijodama, pasislėpė vėl už debesėlio, ir tik retkarčiais pažvelgdavo kruvinon žemelėn.

Guli sužeistųjų tarpe ir mūsų karininkas, Vytautas, sruvena raudonas kraujas iš krūtinės, o jo lūpos šnabzda paskutinius atsisveikinimo žodžius: “Sudiev, mano mieloji tėvyne! atidaviau tau savo gyvastį, užtekės ir tau saulelė, ateis aukso laikai. Jonai, Jonai! Kur tu, ar begyvas! Sudiev, Joneli, pasimatysime aname pasaulyje. Sudiev, mano-o, myli-mm-oo-ji Ma-rrr-y...”—nebaigė žodžio, ir per kruviną jo veidą nuriedėjo skaudžios, liūdnos ašaros, nusišypsojo paskutinį kartą, apmetė akimis visą lauką, tarsi, norėdamas ką pamatyti, ir užsimerkė amžinai...

Tuo laiku, ten, dvaro rūmuose, mirties angelas irgi savo darė. Kambary girdėjosi sužeistųjų vaitojimai. Jonas gulėjo vos gyvas, mirtis galando dalgį, ir kas kartą artinosi vis artyn ir artyn. Dar valandėlė, dar valandėlė, ir iš Jono lūpų pasigirdo silpnas, duslus balsas, balsas tai mirštančio, paguldžiusio savo galvą už tėviškėle;

“Tėvyne tėvyne, mano brangi, linksmas aš esu galėdamas už tave mirti. Vytautai, mano mielas Vytautai! Kur tu dabar? Gyvas, linksmas, sveikas, dainuoji pergalės dainą, o aš guliu be naudos! A-a-ii-yy!..” — sudejavo sunkiai; išsimušo kraujo burbulas iš burnos, norėjo dar ką tai sakyti, bet mirties angelas spėjo atlikti savo darbą ir Jonas nukeliavo amžinybėn.

Gražus, gražus sekmadienio rytas. Saulutė šildė, kaitino žemelę, barstė aukso spindulėliais kelią, kad dailesnis, gražesnis būtų, keliauti mūsų karžygiams.

“Din-dan, din-dan”—skambėjo bažnyčios varpai, o aidas jų kilo aukštyn, tai leidėsi žemyn, plito į visas puses, tarsi skelbdami visiems, nemirštamą garbę žuvusiųjų brolių.

Prilyginimai iš Gamtos

(Parašė Mrs. Gatty; iš angliško vertė A. K. Tauragis)

“Jie niekuomet manęs dar neapvyllė!” tvirtai šaukė jaunas Vikšrio Čiulbikas, jo plunksnos jam bekalbant pasišiaušėdamos iš piktumo.

“Tai, tai! kas dar yra, mano puikūs gaideli? Kas sakė, kad tavo tėvas ir motina kada nors tave apvyllė? Tačiau, nebūdami nė kiek vylingi, aš imu valią tau pasakyti, kad jie gali būt paskutiniausiai tamsūs. Ir aš paliksiu tave sau spręsti kuomi iš šių dviejų jie esti; nes, aš sakau, asmuo niekuomet nieko nesusilaukia tik suerzinimo, besistengdamas būti gero būdo jums laukų jaunuoliams. Tu nėsi tikęs kalbėti su paukščių turinčiu bent kiek prityrimo ir išminties. Tad, syki ir ant visados, lik sveikas!”

Ir Šarka paplasnojus savo sparnus, nulėkė pirm nei Vikšrio Čiulbikas pusiau atsigavo iš piktumo.

Tą vakarą buvo tikra ore atmaina, nes vasara jau toli buvo praslinkusi, ir staigi audra atnešė šaltesnius vėjus ir lietaus daugiau nei paprastai, ir jauni paukštukai stebėjosi, ir buvo nuliūdę, kuomet pamatė tamsų dangų, ir pakilusią upę, ir jautė, kad nėra šiltos saulės išdžiovinti šlapumas, kaip paprastai po vidudienio lietaus.

“Stebiuos, kodėl dangus taip debesiuotas ir apsiniaukęs, ir kodėl upė ištvinus ir nyki, ir kodėl nėra saulės?” sakė vienas.

“Drįstu sakyti, saulė vėl švies rytoj,” buvo motinos atsakymas; “bet dienos greitai trumpėjo; gi audra šią padarė labai trumpą; ir saulė šį vakarą per debesius neprasimuš. Nepaisykite! šlapumas nepakenkė vidaus mūsų gušto. Sulyskite, mano brangieji, ir užsilaikykite šiltais, kol aš padainuosiu jums apie mūsų kelionę. Paiki vaikai, ar jūs pasitikėjote kad saulė užsilaikys čia ant visados?”

“To vilėjausi, ir maniau kad užsiliks, syki, bet pastarame laike mačiau atmainą,” atsakė jaunas, kuris pirma kalbėjo taip daug su motina. “Ir dabar nepaisau, Motinėle. Kuomet saulėna nueina, ir šlapumas ateina, ir upė išrodo tamsi ir

dangus juodas, aš mąstau apie Nežinomą Tėvynę.”

Tuomet Motina buvo patenkinta, ir, atsitūpus ant aukšto stiebo šale guštos, giedojo giesmę pilną vilties apie Nežinomą Tėvynę; ir tėvas ir vaikai prisidėjo—visi tik *vienas!* Jisai, vargšas, nenorėjo, negalėjo giedoti; bet kuomet balsai nutilo, jis sumurmėjo savo broliams ir sesėms gušte—

“Šis viskas būt labai malonu ir gražu, jei mes galėtumėme žinoti ką nors apie Šalį apie kurią kalbame.”

“Jei mes žinotumėme perdaug, gal nebūtumėme niekadęs čionais patenkinti,” juokėsi silpnas mažytis, kuris pirma buvo taip susirūpinęs apie kelionę.

“Bet mes nieko nežinome,” atkirto anas paukštis; “ištikrųjų, kaipgi mes žinome ar visai yra tokia vieta, kaip Nežinoma Tėvynė?”

“Nors bent jaučiame kad yra,” atsakė Sesytė-paukštė. “Aš girdėjau šauksmą apie kurį mūsų motinėle pasakojo, ir tu turėjai išgirsti.”

“Reiškia, tu įsivaizdini kad girdėjai,” šaukė Brolis; “nes ji tau pasakė. Tai tik įsivaizdinimas, tiktai spėjimas, o ne žinojimas! Aš galėčiau įsivaizdinti kad ir aš girdėjau, tiktai aš nebūsiu tokis silpnas ir paikus; aš nė nemąstysiu apie kelionę, nė nekeliausiu.”

“Čia ne tavo Poilsis,” lauke giedojo Motina, garsiu aiškiu balsu; ir “Čia ne tavo Poilsis,” atkartoto kiti saldžiame sutarime; ir “Čia ne tavo Poilsis,” atsiliepė gilumoj paties mažo vargšo Vikšrio Čiulbiko širdies.

“Čia ne tavo Poilsis!” paantrino Motina. “Upė bėga pirmyn; debesys skubinasi artyn; vėjai pučia tolyn, nes ne čia jų Poilsis. Paklausk upės, paklausk debesų, paklausk vėjų kur jie eina:—Į kitą Šalį! Paklausk didžiosios saulės, kuomet ji leidžiasi iš akių, kur ji eina:—Į kitą Šalį! Ir kuomet paskirtas laikas ateis, pakilkime taipgi ir mes ir keliaukime iš čia.”

“O! Motinėle, Motinėle, kad aš tau galėčiau tikėti! Kur yra ta Šalis?” Šiaip šaukė susirūpinęs gušte abejojantis. Ir tuomet jis atvėrė savo sujudintą širdį, ir papasakojo ką Šarka sakė, ir tėvai tyliai klausėsi, ir kuomet jis nutilo—

“Klausyk manęs, sūnau mano,” prabilo Motina, “ir aš tau padainuosiu kitą dainą.”

Ant to ji dar sykį kalbėjo apie šalį, kurią ji pirma apleido; bet dabar našta jos pasakos buvo, kad ji ją apleido nežinodama kodel. Ji “išlėkė nežinodama kur,”—akloj paklusnybėj, tikėjime, ir vilty. Kuomet ji lėkė per plačius vandenynus, nebuvo niekam jai pasakyti priežastis josios lėkimo, arba pasakyti jai, “Šis ir šis bus tavo likimas.” Ar Šarka būt galėjus jai pasakyti, jei ji būtų ją ten sutikus? Bet ar ji buvo apvilta? Ne! Slaptas balsas kuris ją iššaukė, buvo Malonumo balsas. Kuomet ji prilėkė nendrinų lovų ji viską apie tai žinojo. Nes tuomet pakilo tvirtas noras apsibūti. Tuomet ji ir josios brangusis gyvenimo draugas kartu gyveno. Ir tuomet atėjo mintis, kad ji turi guštą padirbti. Ak, kad Šarka būtų ją tuomet mačiusi, bedirbant namus dar neatsiradusiems vaikams, ji būtų ją pamėgdžijus? Ką ji galėtų žinoti, ji būtų klausius, apie ateitį? Ar tai nebuvo niekas kaip tik viskas spėjimas, įsivaizdinimas, kvailybė? Bet ar ji buvo apvilta? Ne! Tai buvo tas Malonumo Balsas kas jai pasakė ką daryti. Nes ar ji nepaliko laiminga vaikų motina? Ir ar ji dar negalėjo suraminti savo vaikus ir patarti jiems jų varguose? Nes, lai Šarka sako ką ji nori, ar galima kad Malonumo balsas galų gale apviltų juos? “Ne!” ji šaukė; “linksmame pasitikėjime būkime paklusni šauksmui, nors dar nežinome kodel. Kodel paklusnumas ir tikėjimas paliks tobulių gali būt kad žinojimas ir paaikškinimas bus suteikta.” Taip baigėsi Motinos gaida, ir nė joki liudni abejojimai niekad daugiau neaptemdino Vikšrio Čiulbiko namų.

Kelios savaitės atmainingo oro pasekė šitą, ir šaltoki rytmečiai ir vakarai paliko priežastimi garsesnių ir linksmesnių kelionės dainų, tarp nendrių nei kada pirma. Jie žinojo, jie jautė, jie pasitikėjo, kad ras sau smagumą Nežinomaj Tėvynėj. Bet vieną tamsų rytą, kuomet visi buvo visokeriopai užimti, staigus garsus balsas išgąsdino jaunuosius jų jų žaisluose, ir sumišime ir baimėje jie skubinosi namon. Senas guštas išrodė liusesnis ir nešvaresnis tą dieną nei kitados, nes vandens įsiskverbta per pusiau išteriotą gušto apačią. Bet jie susiglaudė jame, kaip po senovei, saugumui. Vienok, neužilgo, rasta kad nebuvo ten nei Tėvo nei Motinos; ir kiek veltui palaukus jų sugrįžimo, išgąsdinti jaunuoliai vėl išlėkė jų ieškoti.

O! varginantis, varginantis ieškojimas tų, kuriuos mylime! Abejotina ar liūdna tikrenybė, kuomet ją suprato, peržengė tos laukimo valandos skausmą.

Vienok, galų gale skausmas pasibaigė! Ant lauko ilgų laukinių augalų kurie dengė purvo krantą, taip šlapią kad žiaurieji medžiotojai negalėjo eiti pasiimti savo aukos, gulėjo sužeisti tėvai paukščiai. Vienas jau buvo negyvas, bet motina dar gyva buvo, ir kuomet jos vaikų raudojantis kliksmas atsimušė josios ausyje, ji sumurmėjo paskutinę malonią vilties ir suramini mo gaidą.

“Tolyn, tolyn, brangieji mano, į Nežinomąją Tėvynę. Balsas, kuris pirma šaukė mūsų visą gentį, niekuomet tiktai malonumai dabar šaukia jus! Klausykite! Lėkite linksmame pasitikėjime! Skubiai! Nėra kada laiko eikvoti!”

“Bet mūsų Tėvelis—tu—o, mano Motinėle!” verkė jaunieji.

“Cit, brangieji, cit! Mes negalime būti tenai su jumis. Bet gali būti kuri kita Nežinoma Tėvynė, į kurią šita veda”; ir Motina padėjo savo galvą prie savo sužeisto šono ir mirė.

Ilgai pirm saulės spinduliai galėjo prasimušti per sunkią kito rudens ryto miglą, jaunieji Vikšrio Čiulbikai pakilo paskutinį sykį virš savo taip numylėtų nendrinų lovų, ir nulėkė—“nežinodami kur.”

Gal jie turėjo neaiškia ir neapreikštą viltį, kad jie gal vėl suras savo tėvus Nežinomaj Tėvynėj. Ir jei vienas liudėsio skausmas juos smogė kuomet šios viltys pasibaigė, tai buvo tik vailandėlei, nes, sakė Brolis paukštis—

“Gali būti kuri kita Nežinoma Tėvynė, daug geresnė nei šita, kurion jie nulėkė.”

(Ketvirtas Prilyginimas Seks)

—o—

Pr. Genys

GYVASIS VYNAS.

Gyvojo vyno, saldžiojo vyno
trėškiau iš vynuogės, sirpstančios dvasioje...
Skausmo ir meilės... Meilės su ilgesiu
sėmiau iš sielos, meilės gėlyno.

Gaubė mus sūtemos, pilnos tilybės...

Audrojo sieloje jūros audringos!
Siautė krūtinėje skausmas su ilgesiu;
skausmas su ašara, meilės grožybe...

Vilkmėrgė, 1926-VI-14.

Dievas kiekvieną tikrai apleidžia, kurs nieko neveikdamas tikta jopi šaukia. Dievas visuomet skandina tą, kurs plaukti galėdamas neplaukia.

Vydūnas

J. Šaltenis.

SENO KNYGNEŠIO PASAKOJIMAS

Buvo gražus vasaros sekmadienio vakaras. Žmonės sugrįžę iš miestelio ilsėjosi laukdami vakarienės. Ypač linksma buvo Gusteikos kieme. Vaikai, kurių buvo daugiau dešimties, nes ne vien Gusteikos, linksmai žaidė kieme. Pailsę, nubėgo valgyti vakarienės, tik prižadėjo po vakarienės vėl grįžti į Gusteikos kiemą—žaisti. Savo žodį išlaikė, nes po vakarienės vėl buvo pilnas kiemas žaidžiančių vaikų.

— Gana bus bėgioti, vaikai! Verčiau prašykite senelio pasakų pasakyti—atsiliepė šeimyninkas.

— Gerai! Gerai!—šaukė vaikai ir nubėgę į pirkia išsivedė senelį Gusteikos tėvą.

— Pasakų pasakyk! šaukė vienas.

— Tik baisių, prašė kitas.

— Baisių nenoliu, rėkė mažas Petrukas.

— Cit, vaikai. Pasakysiu aš jums nei baisių, nei nebaisių, bet ne pasaką tik tikrą atsitikimą. Tik atydziai klausykite. Jūs skaitot įvairias knygas...

— Aš laikraštį "Vytį" kurį dėdė iš Merikų atsiuntė, labai gražus—pertraukė kaimynų Jonukas.

— Taigi ir laikraščius—tęsė senelis—o ar žinot, kad buvo laikai kad negalima buvo tų knygų nei skaityti, nei spausdinti? Tada žmonės buvo daug tamsesni už dabartinius žmones. Bet atsirado mokytų žmonių, kurie norėjo savo brolius lietuvius apšviesti. Ir ėmė jie susitarę leisti laikraštį "Aušrą" ir kitų lietuviškų knygų daug jie išleido. Bet maskoliai nedavė tų knygų ir laikraščių atvežti, iš Prūsų, kur jos buvo spausdinamos, Lietuvon. Tai tie mokyti vyrai, ėmė ieškoti žmonių, kurie sutiktų nešioti tas knygas. Vieną kartą aš su kaimynu Rusteika, amžiną jam atilsį, nuvažiuavom į Tilžę porą purų grūdų parduoti. Bebūnant mums turguje, priėjo prie mūsų kažkoks ponas su "akulioriais" ir ėmė klausinėti iš kur mes, kas per vieni ir t.t. Paskui ėmė mūsų prašyti, kad sutiktumėm vežioti bei nešioti knygas ir laikraščius. Aš tai bijojau maskolių, bet Rusteika sutiko. Tąsyk įdavė jam tas ponas ryšulį knygų ir prašė parvežti Lietuvon, ir išdalyti kaimynams. Parvažiuavus namo, matėm kaip žmonės skaitė tas knygas. Už metų Rusteika persikėlė gyventi į Niuronus ir daugiau su juo nebesimačiau. Užgirdau paskui, kad Rusteiką pagavę maskoliai su knygomis. Žmonės pasakojo, kad jį išdavęs kažkoks "dziegarmeistra," kuris išgavo visas žinias iš Rožytės, Rusteikų dukters. Girdėjau, kad sūnų žandarai nušovė, motina mirė, o pats Rusteika su dukterim pabėgęs, o

paskui galą gavęs iš žandarų rankos. Tada užsidegė manyje lietuvio kraujas ir pasiryžau stoti Rusteikos vieton. Ir paskui per ketveris metus nešiojau knygas iš Prūsų. Kiek buvo baisių naktių, kiek atsitikimų! Vieną aiškiai atsimenu: vieną naktį pakilo baisus vėjas, kuris siuto po laukus ir nešiojo kas papuolė. Baisi buvo naktis. Griausmas dundėjo visai arti namų. Ir tą naktį išėjau į Prūsus parsinešti knygų. Nuėjau laimingai. Pasiėmiau pundą knygų ir grįžtu. Ties Bukonių piliakalniu žiūriu stovi su šaudykle maskolius. Aš bėgt. Jis mane pamatė ir ėmė visa gerkle šaukt:

— Stoi! Stoi! A niet, to strieliu! (Stok, stok! Jei ne, tai šausiu!) Bet man galvoj buvo, kuogreičiausia kailį nešti. Jau per gerą gabalą jis atsiliko tik staiga trenkė perkūnas. Atsigrižtu—nai mano maskoliaus nebėr. Trenkimas ir man gerokai baimės įvarė, nes apkurtau ant dešinės ausies. Bet pabėgau. Paskui sužinojau, kad mano maskolių gerokai pritrenkė ir gulėjo ligoninė. Taip, buvo baisių atsitikimų—baigė senelis—tik mes nebijojejom.

Paskui senelis pasikėlęs įėjo grįčion ir išsinešė kažkokį laikraštį, kurį parodė vaikams.

— "Aušla"—praslibizavojo mažas Petrukas.

— Taip, tai "Aušra," del kurios daug naktų nemiegojau. Vaikai ir suaugę, kurie klausė senelio pasakojimo, gražiai jam padėjo ir išvaikščiojo gulti.

—o—

Pr. Genys

JAUNOS AKYS.

Jaunos akys—gyvos saulės!
Sielos skausmo žiburėliai...
Jaunos akys—meilės taurės,
jūros perlų šviturėliai...

Jei suskintum iš pasaulio
visus žiedus aliai vieną—
tai pavystų prieš jų grožį,
lyg naktis prieš šviesią dieną!

Jei surinktum iš padangių
skaisčias žvaigzdes—jos užtemtų,
jei tik žvilgsnis jas paliestų,
jei tik meilė jas apsemtų!

Jaunos akys—grožio žiedas!
Sielos skausmo gintarėliai!
Iš dangaus nutiškę perlai!
Dvasios rūmų žiburėliai!

Kalnėnai, 1926-IX-9.

J. Šaltenis

Laivo Kapitonas

(Sekant F. S. D.)

Pasakojimas.

Mano tėvas, jau nuo poros metų gyveno Amerikoje. Aš baigiau septynioliką metų, kada gavau iš tėvo pinigų ir laišką su įsakymu, kad kuokubiausiai pribūčiau, nes esąs labai nesveikas ir norįs su manimi pasimatyti. Nelaukęs išsirengiau kelionėn. Kaip kelionės draugas prisikabino prie manęs ir mano draugas dar nuo mokyklos suolo vardu Juozas. Buvo tai tinginys, niekumet ant vietos nenusėdėdavo, valkiojosi iš dirbtuvės į dirbtuvę ir niekur nerasdavo tinkamos vietos. Dabar keliavo į Ameriką laimės ieškoti. Hamburge įlipau į laivą. Tarp jūrininkų radome ir vieną lietuvį, kilusį nuo Ukmergės. Jis noriai mus vedžiojo ir rodė. Juozas užsimaukšlino kepurę ant akių ir rodydamas kapitoną tarė:

— Ot gera būti tokiu poneliu. Jis kajutėje sėdi, nieko nedirba, o valgo.

Mūsų pažįstamas jūrininkas piktai nusispiovė ir tarė:

— Kvailas Tamsta esi, iki ausų. Nė nežinai, kiek jis pareigų atlieka, kiek jis vargsta. Juk jo atsakomybėj esame mes visi.

— Ha, ha, kažį ar jis pirma save gelbėtų, ar mus—abejojo Juozas. Tuo ir pasibaigė kalba apie kapitoną. Visą laiką buvo gražus oras ir visi džiaugėsi. Vieną naktį mes išvaikščiojome gulti. Tik, staiga, vidurnakty, pasigirdo šauksmas:

— Dega! Dega!

Mūsų pažįstamas jūrininkas priėjo prie mudviejų ir, rodydamas pro dūmus kapitoną tyšiantį kokį tai žmogų, tarė:

— Aure, kapitonas ištraukė girtuoklį, kuris nusivogė į sandelį ir padegė netyčia statinę su spiritu. Pavojus juo didesnis, kad ant dangčio yra kelios statinės parako.

Visi jau žinojo tą ir griausmingai ėmė pulti prie pagalbinių valčių. Bet rūstus kapitono balsas sulaukė juos ant vietos...

— Skubėjimas ir suirutė pražudys mus—sakė jis—taigi prie atsargumo ir tvarkos.

Greitai jis davinėjo įsakymus. Žmonės labai grūdosi į valtis. Riksmas kilo vis didesnis. Vienas keleivių kaip pasiutęs metėsi tarp jūrininkų ir taip stipriai pastūmė apalpusią moterį, kad toji būtų nuvirtusi į jūrą, jei ne stipri kapitono ranka.

— Šalin, niekše! Šalin!—sušuko jis supykęs, ir parodė jūron kur plaukiojo daug ryklių. Jau

visi buvo sulipe, reikėjo kapitonui apleisti laivą (nes kapitonas visada apleidžia paskutinis laivą) kada jis pamatė tą girtą latrą, gulintį ant grindų. Nors kaip buvo nusidėjęs tas girtuoklis, kuris įstūmė visą laivą į nelaimę, bet kapitonas laikydamasis savo pareigos paėmė latrą už apykaklės ir metė į valtį. Laivės ėmė plaukti į jūrą. O kapitonas stovėjo laivo pirmgalyje ir žiūrėjo į plaukiančias laives. Mes išsigelbėjome, bet jis—kilniausias iš mūsų, žuvo eidamas savo pareigas.

F. Žylis

SAULĖ GRAŽUOLĖ.

Saulutė gražuolė baig' slinkti už žemės,
Daiktų gi šešelis kas kart vis ilgesnis.
Saulutei pagailo, kad svietas aptemęs
Palieka po priedanga nakties liūdnesnis.
Saulutė vis žiūri jau baigdamą stoti
Už kalnų, ir girių, ir rūkų bangoje.
Į viską ji žiūri, lyg nor suskaičiuoti,
Kad ryt' rastų visa gražioje tvarkoje.
Šviesybė aptemo. Nakties tamsumoje
Tik balsą kur-ne-kur gali dar girdėti.
Nutilo jau viskas, žmoneliai sapnuoja,
Kaip puikiai aug javai... naujus reikės sėti...
Šypsodama saulė anksti patekėjo,
Ir ji nerimauja, ir jai nusibodo,
Jis pažvelgė visur, kur vakar žiūrėjo,
Pakilus po priedanga apsiausto juodo.
Deja, jai nelaimė! ne visa ji rado
Tą patį, palikusi vakarą mielą:
Žmonių sužeistųjų daug guli be žado,
Kiti gi jau Dievui atidavė sielą...
Tenai štai žemutėj grįtelėj prie kelio,
Vaitoja du žmogų vargelio prispausti:
Šią naktį neteko jie savo žirgelio,
Nėra kas daryti, nēr ko pasiklausti...
Mažoje klėtelėj išplėšytas stogas,
Viskas ten pavogta, paliko tik badą:
Žmogus apsilankė skriaudikas ir blogas,
Pasiēmė viską, ką joje surado.
Pamatė saulutė linksmi patekėjus,
Pamatė ir liūdnei į tai pažiūrėjo,
Pamatė kur daiktai yr' liūdnos verkėjos,
Pamatė kur žirgai pavogti stovėjo...

* * *

Naktis yra viena, ji vieną tur laiką,
Žmonelių veikimai tokie nevienodi!
Gyvendamas vienas pil' auksą į saiką,
Kitam gi ir purve malonu šliaužioti.

Žilioniai.

B. Jūragis

Sapnas

— Šį vakarą mokykloj vakaras,—mąsto sau N. gimnazijos mokinyš Vincukas, valgydamas vakarienę.—Juk ir mane draugai vadino, reikės eiti.

Todel skubiai pavalgęs vakarienę, nusišveitė savo pusbačius, nusidulkino apsiaustą ir išėjo. Jis turėjo geroką kelio galą nueiti.

Lauke puiki pavasario mėnesiena. Mėnulis, iškilęs į padangę, šypsosi lyg koks jaunuolis savo apskritu veidu ir apšviečia savo sidabriniais spinduliais ką tik atgimusią žemę. Medžiai sprogdami skleidžia savo malonų kvapą. Lakštingala, ką tik išsprogusiuose, žalumu pasipuošusiuose krūmuose gieda savo paslaptinę giesmę. Upelis, kurio krantais Vincukas ėjo, čiurleno savo pasaką.

Vincukas, sužavėtas tų visų gamtos grožybių, eina susimąstęs. Jo jau nebetrūkta tas vakaras, į kurį kitąsyk mielai eidavo. Šį vakarą jis labai atsimainęs. Jis užkerėtas tuo gamtos grožiu nesidžiaugia nei švelniais muzikos garsais, nei linksmomis jaunųjų veideliais. Jo mintys lekia kur tai toli, į neapmatomą erdvę, kur joms niekas netrukdo. Jis užmiršęs vakarą, eina į savo pamėgtąją vietą, tokiomis valandomis pasvajotų, ant vieno piliakalnio, ant kurio atsėdęs, prisimena sau praėjusius laikus, svajoja apie buvusią Lietuvos garbę, didumą, apie jos sūnų narsumą, apie jos kunigaikščių išmintį...

Bet kas tai... stebūklai! Joja šauklys trimituodamas į visas keturias puses, ir šaukia, kad rinktųsi Lietuvos vyrai karan...

O jis savo geltonkasės Meilutės prieglobstyje. Jis negali atsigerėti jos puikiu veideliu, jos mėlynomis akimis, iš kurių trykšta maloni šypsena ir skaisti meilė.

Bet trimito balsas pasiekia jo ausį. Jis žino kodel tas trimitas gaudžia, bet jam gaila ir kartu skaudu apleisti savo mylimąją ir nori ilgiau su ja pabuvoti.

Bet juk jis ištikimas tėvynės sūnus; jam tėvynė brangesnė už mylimąją, ir jis rengiasi atsiveikinti, atsisveikinti su ašaromis gal jau paskutinį kartą. Jis ramina ją, kad jis nežūsiąs, kad sugrįšiąs nugalėtoju, sveikas ir stiprus, ir pasigabensiąs visokio grobio.

Jau paskutinis sudiev...

Jis sėda į žirgą ir išjoja papildyti tėvynės pulkus, kad priešui sudavus paskutinį smūgį.

Vos spėjo šauklys prajoti, kaip tuojau ėmė rinktis ginkluotų vyrų pulkai.

Renkasi barzdotti vyrai. Vyrai ne šių laikų—apsišarvavę plieniniais šarvais, su dideliais kalavijais prie šonų; raumeningi it liūtai; raiti ant puikiausių žirgų.

Štai ir jis ant puikaus, nesuvaldomo žirgo atjoja jiems vadovauti ir prabilsta:

— Brangūs mano vyrai! Aš žinau, kad jūs esate ištikimi tėvynės sūnus ir nesibijote, kad ir baisiausio priešo. O mūsų priešų yra baltasis aras, kuris dabar viešpatauja Gedimino pily. Tas baisusis aras, kuris laiko susmeigęs savo nagus mūsų brolių vilniečių širdyse. Taigi eime jiems padėti, jų išgelbėti. Eime nukapotiti tam arui sparnus. Tegu Gedimino pilyje suplevėsuoja mūsų trispalvė vėliava, tegu vietoj aro vėl atsistoja mūsų veiklusis Vytis! Valio, mūsų broliams vilniečiams!

Vyrų tarpe kilo bruzdėjimas. Jiems nereikia ilgų kalbų, kad uždegti juose drąsą ir pasiryžimą. Ir vos sulaukę kalbos galo ima iš visų pusių šaukti: "Į Vilnių! Į Vilnių! Vilnius mūsų buvo ir bus!" Ir visi jo vedami lekia didžiausios drąsos kupini. Lekia ir jis, it koks milžinas, visų pryšakyje.

Prijoja Vilniaus pilį, veržiasi į ją, kaujasi su priešais, it kokie liūtai. Guldo jų šimtus šimtus. Kaujasi ir jis. Kur tik jis eina, niekas jam kelio nestoja, kur tik jis kerta, ten lavonų krūva. Ir taip kova tęsiasi ir tęsiasi, rodos, nebebus ir galo. Tik staiga pradeda juos nugalėti. Ir pačiame kovos sukuryje besigrumdami, taip smarkiai užsimoja, kad nuo to ir pabunda. Dingsta visas puikusis reginys. Tik saulutė, rytuose patokėjusi, šaiposi iš jo, tokio didelio vado-drąsuolio, ir liepia grįžti namo.

Rietavas,
1926 m. gruodžio 11 d.

Pr. Genys

GELMIŲ ŠVIESYBEL.

Su meile sveikinu tave,
gelmė šviesioji!
Iš žemės miegančių tamsų
mane vilioji
žydrion padangėn, kur dangus,
kur laimės guolis,
kur šviesią sielą tau nešu
tamsus varguolis!..

Vilkmergė, 1926-III-11.

Joe Kadzewick

The True Gentleman

The True Gentleman is one whose nature has been fashioned after the highest models. It is a grand old name, that of gentleman, and has been recognized as a rank and power in all stages of society. "The Gentleman is always the Gentleman," said the old French General to his regiment of Scottish gentry at Rousillon, "And invariably such in need and in danger." To possess this character is a dignity of itself, commanding the instinctive homage of every generous mind, and those who will not bow to titler rank will yet do homage to the gentleman. His qualities depend not on fashion or manners, but upon moral worth—not on personal possessions, but on personal qualities. The Psalmist briefly describes him as one "that walketh uprightly, and worketh righteousness, and speaketh the truth in his heart."

The gentleman is eminently distinguished for his self-respect. He values his character—not so much of it only as can be seen by others, but as he sees it himself; having regard for the approval of his inward monitor. And, as he respects himself, so, by the same law, does he respect others. Humanity is sacred in his eyes; and thence proceed politeness and forbearance, kindness and charity.

The true gentleman has a keen sense of honor—scrupulously avoiding mean actions. His standard of probity in word and action is high. He does not shuffle or prevaricate, dodge or skulk; but is honest, upright and straightforward. His law is rectitude—actions in right lines. When he says YES, it is a law: and he dares to say the valiant NO at the fitting time. The gentleman will not be bribed; only the low-minded and unprincipled will sell themselves to those who are interested in buying them.

Riches and rank have necessary no connection with genuine gentlemanly qualities. The poor man may be a true gentleman—in spirit and in daily life. He may be honest, truthful, upright, polite, temperate, courageous, self-respecting, and self-helping—that is, be a true gentleman. The poor man with a rich spirit is in always superior to the rich man with a poor spirit. To borrow St. Paul's words, the former is as "having nothing, yet possessing all things," while the other, "though possessing all things has nothing." The first hopes everything, and fears nothing; the last hopes nothing, and fears

everything. Only the poor in spirit are really poor. He who has lost all, but retains his courage, cheerfulness, hope, virtue, and self-respect, is still rich. For such a man, the world is, as it were, held in trust; his spirit dominating over its grosser cares, he can still walk erect, a true gentleman.

There are many tests by which a gentleman may be known; but there is one that never fails—how does he exercise power over those subordinate to him? How does he conduct himself towards women and children? How does the officer treat his men, the employer his servants, the master his pupils, and man in every station those who are weaker than himself? The discretion, forbearance, and kindness with which power in such cases is used, and may indeed be regarded as the crucial test of gentlemanly character. He who bullies those that are not in a position to resist may be a snob, but cannot be a gentleman.

He who tyrannizes over the weak and helpless may be a coward, but no true man. The tyrant, it has been said is but a slave turned inside out. Strength, and conscientiousness of strength in a righthearted man imparts a nobleness to his character, but he will be most careful how he uses it.

True courage and gentleness go hand in hand. The brave man is generous and forbearant, never unforgiving and cruel. Gentleness is indeed the best test of gentlemanliness. A consideration for the feelings of others, for his inferiors and dependents as well as his equals, and respect for their self-respect, will pervade the true gentleman's true conduct. He will rather himself suffer a small injury, than by an uncharitable construction of another's behavior, incur the risk of committing a great wrong. He will be forbearant of the weakness, the failings, and the errors, of those whose advantages in life have not been equal to his own. He will be merciful even to his beast. He will not boast of his wealth, or his strength, or his gifts. He will not be puffed up by success, or unduly depressed by failure. He will not obtrude his views upon others, but speak his mind freely when occasion calls for it. He will not confer favors with a patronizing air.

To summarize up in a few words the character of the true gentleman: he is chaste in his life, just in his dealings, true to his word, merci-

ful to those who are under him, and hating nothing so much as idleness; in matters especially of moment, he is wont to rely on other men's care, how trusty or skillful soever they

might seem to be, but, always contemning danger, and refusing no toil, he is wont himself to be one, at every turn, where courage, skill or industry, is to be employed.

John Kripas.

A Person Who Truly Merits All Our Respect

Of all the men in the world, whether of princes, nobles, doctors, educators, and men pursuing other courses of life, a priest is the most outstanding; and he is the most admired, esteemed, and respected. Wherever he goes he is recognized and is welcomed, by the rich, the poor, Catholics and non-Catholics, by professional men as well as by the laborer. Even when a priest visits the hospital, on sick calls, we can immediately notice a change in the patients. He is greeted by them, and is looked upon with eager and glowing eyes; each patient is longing to hear consoling words from him; and even they, whose sufferings are great, seem to be relieved and temporarily forget their pains when spoken to. All their hearts flutter with joy. At the advent of a priest an entirely different atmosphere sets in. Gloominess, loneliness, and the thought of sufferings all evanesce, and happiness reigns supreme.

Likewise at gatherings, social, parochial, and political, the dignity of the priest is recognized. On all these occasions he is one of the principle speakers, and the people listen to him with admiration. Surely there must be something in him which is not found in others. And rightly so, for there is found in him the character of Holy Ordination imprinted upon his soul. This is manifested in him wherever he goes, and for this reason men respect him. Even his clothes distinguish him from others, and proclaim him as the Ambassador of Christ. But more noble and elevating thought than these ought to incite in us true love and reverence for a priest. Jesus Christ was the first High Priest. On Holy Thursday, at the Last Supper, He instituted the Sacrament of Holy Orders; and this He did in order to continue the Sacrifice of Calvary at all times. He Himself has chosen men from the world to be His representatives, His priests. He has conferred upon them the power to celebrate the Most Sacred Mysteries (Do this in commemoration of Me) and to remit sins (Whose sins you shall forgive they are forgiven them, whose sins you shall retain they are retained). Just

consider the extraordinary power conferred on a priest by God Himself! It is principally for this reason, more than any other, that we ought to esteem and reverence a priest. What honor would we share in if an ambassador of some great nation visited us! What joy, what happiness would be ours! On this great occasion words would fail to serve their purpose—to express our sentiments. But how much greater ought to be our honor and exultation when an ambassador of Christ, the mediator between God and man, the dispenser of the sacraments, and the herald of the word of God visits us! Obviously the gratitude we would render the terrestrial ambassadors would not approach that which we would give the servant of God.

O what dignity is in a priest! To be called by the Great High Priest, Jesus Christ, to follow Him and to be His friend! St. Francis of Assisi understood fully this sublime dignity that he considered himself most unworthy of the Office of the Priesthood. For this reason he refused to receive the sacred character of a priest; but considered himself sufficiently compensated in remaining a deacon. To him a priest was deemed above the angels; for he himself said that if he was walking along a road and an angel and a priest approached him, he would bow to the priest first. Such was his great love and reverence for a priest.

Let us follow the example of St. Francis in this respect. Let us see in a priest Jesus Christ, for certainly a priest is an "altus Christus," another Christ. Let us behold in him many virtues, much holiness, great zeal for the love of God and for the salvation of souls, and a great purity of heart. But perhaps there are some who, disregarding all these qualities, judge him rashly, spread false reports about him, and magnify his failings. But let us not heed them nor take them to heart; for St. Paul says "against a priest receive not an accusation but under two or three witnesses." Faults can easily be found in anyone, if we look for them. Even Jesus Christ, True God, and all Innocence, was accused

by the Pharisees. It was metaphysically impossible that the Son of God should have any faults, yet they were attributed to Him by His enemies. So what are we to say about a priest? But let us follow the admonition of the great Apostle St. Paul, and see in a priest the sublime dignity of his vocation and his virtuous qualities; and behold in him what the Merciful God sees in him. Then our love, reverence, and esteem for a priest will be in compliance with God's will; and only then will a priest be to us what he really and truly is—an ambassador of the Most High God.

—o—

Jonas Vosylius

THE NECESSITY OF A LITHUANIAN COLLEGE IN AMERICA

People and Nations which are noted for their intellectual supremacy and for their progress in civilization—have attained their high standards of efficiency in their intellectual and material pursuits by utilizing the resources left them by preceding generations and combining with these—their own ingenuity. It is the aim of every nation—however small it may be—to become an outstanding factor in the progress of the world. Greece points with pride to her imperishable monuments of art, which have survived the effacing hands of "Time"—and to her hundreds of philosophers and orators, who have added so much to the world of thought and literature; the Latins point to their pristine military prestige and conquests of ancient days; Germany to her unbroken line of deep thinkers and inventors and France to her masters of literature and famous scientists.

There was a time—in the dim ages of the past—when our own country was powerful in arms, in learning and diplomacy, but the declivity of the nation after the death of Vytautas and the oppressions by foreign nations—under whose yoke our ancestors groaned until but a few years ago—have made Lithuania what it is today. The tyrant's iron-clad laws no longer oppress the Lithuanians. Already that nation is making astounding progress in her own government—in commerce, in manufacturing, and it is advancing by leaps and bounds in learning.

But what about the thousands of Lithuanians in America? Less than forty years ago we were foreigners—unlearned and illiterate. Today we are no longer foreigners, but which of us can truthfully say that there is not a woeful lack of learning among us. It is true that thousands of us have finished grammar school and still as many proudly exhibit their high school diplomas—but how many of these thousands receive the benefits of higher education?

Years ago our ancestors were known to the world as "men of purpose"—men who strove toward high ideals and attained them. Their undaunted spirit has not died with them—a little of their blood still flows in our veins. For centuries our efforts have been confined by cruel monarchs, but now we are free from the shackles that bound us—free once again in a nation of freedom with opportunities within our grasp to regain our lost prestige.

We cannot build, however, on foundations of sand. There is a crying demand among Lithuanians for higher institutions of learning. We have travelled far enough on the rough unbeaten roads of ignorance. Why waste our efforts struggling along these roads full of ruts and

detours when smooth highways are within easy reach. Are we going to close our eyes to the countless advantages of a Lithuanian college in America? Do we lack sufficient race pride to co-operate in this enterprise? It is time that we aroused ourselves from the lethargy into which we have fallen—time that this prolonged inactivity should come to an end—now and forever. If we wish to see the future generation an honor to our nation we must give them a start.

Nine-tenths of the Lithuanian young men in America are forgetting their mother tongue. In attending non-Catholic colleges we find their faith weakening. Many of them are even ashamed of their nationality—discarding the language of their youth and even changing their own names. What can we hope from a future generation of this type?

We wish to see young men go forth into the world upholding the traditions of our country; men strong in the faith and unswerving in their fidelity to God—men who will be outstanding examples of citizenship and who will keep our language alive, perpetuating it by their writings and works, and finally, men of grim determination, who will strive to make the world a better place to live in—who will give their lives serving humanity and will build the foundations of a future race of Lithuanians, a race that will live longer on the glories of its past, but on the self-sufficiency of its present—a race that will live in the hearts of men and will be esteemed and honored by all who come in contact with it.

This type of men can be turned out each year by one institution—an institution that does not exist and will not exist until a Lithuanian college is built in America. Our aim and purpose then is clear. We have an end to attain that demands co-operation. Let us rally our forces! Let us unite and form one great body that will push its way forward through all obstacles until our goal is attained. And when we reach that goal, when we see the realization of our efforts, an indefinable feeling will surge up in our hearts; the feeling that is the result of a noble work accomplished—and in our declining years, when "Time" will have tinted our temples with gray—we will see the fruits of our labors and the rewards of our sacrifices.

Our race will no longer be a speck in the firmament, but a blazing meteor—and its subjects "Men approved unto God; workmen that needeth not to be ashamed." (II Timothy 2.15).

—o—

Fabian

JUST—OH! JUST?!

To H—

Can it be Love?

Why does it pain?

If it's attraction,

I do not gain.

Still do I write,

Yet do I strive.

Hoping and wishing.

You'll be my bride.

~~~~~

Then there's an M, and a T, and an S, but
whether the next is an izzard, or an R, confound
me, I cannot tell. —Goldsmith

Sktm. K. Jurgėla

Skautų Problema L. Vyčiuose

XIII. B. S. of A. Politika.

Skautų 'National Council' suteikia čarterius draugovėms steigti grupei žmonių arba organizacijai. Steigėjai turi būti Amerikos piliečiai. Štai ištrauka iš By-Laws of B. S. A. apie leidimų teikimą:

"Institutions. For the organization of troops of boy scouts, charters may be granted to institutions upon application from the duly constituted authorities of such institutions upon blanks provided for that purpose. Such application shall obligate the institution to provide adequate facilities, supervision and leadership for at least one year and to make an effort to provide the members of the troop with the opportunity to spend a week or more in a summer camp conducted according to the prescribed standards." Article XI, section 1, clause 1.

Organizacija turi paskirti specialę komisiją globoti savo skautų draugovę, t. v. 'Troop Committee,' iš nemažiau kaip trijų vyrų, Amerikos piliečių, geros doros ir charakterio, 21 metų amžiaus ar vyresnių. Ši komisija turi parūpinti draugovei skautininką ir vieną ar daugiau paskautininkų, vietą sueigoms, tartis su skautininku, kad suderinti organizacijos reikalavimus su skautybe, vykdyti N. Council nuostatus, parūpinti lėšų ir turto draugovei, užimti sktnko vietą tam susirgus ar pasirodžius netinkamu. Ji dalina skautams laimėtus garbės ženklus, gelbsti jų pramogoms, inspektuoja draugovę, tarpininkauja skautams susipykus etc. By-Laws, art. XI, sect. 1, clause 5.

Draugovė užsimoka į Centrą \$4.00 registracijos mokesnio (už tai gauna visas instrukcijas, oficialius spausdinius ir organą vadams 'The Scoutmaster') ir po 50 centų nuo kiekvieno nario. Organizacija paskiria nuo kiekvienos savo draugovės po vieną atstovą į vietines miesto ir apylinkės tarybas (Local Council). Tai tiek apie organizuotę. Dabar B. S. A. politika linki Bažnyčios ir Valstybės. Jos santykiai su mokykla ir šeima anksčiau išaiškinti.

Virš pusės Amerikos skautų draugovių 1924 m. priklausė bažnyčių, parapijų. R. Katalikų tada buvo 17 milijonų, gi skautų draugovių katalikų parapijose veik tūkstantis. Baptistų—8 milijonai, pusanthro tūkstančio sk. dr. vių. Metodistų—7 milijonai, virš 3,000 sk. dr. vių. Presbiterų—4 milijonai, veik 2,000 sk. dr. vių. Liuteronų—3 milijonai, 500 dr. vių. 'Kristaus Mokinių'—apie 2 milijonu, apie 600 dr. vių. Prot. episkopalų—1 milijonas, apie 800 dr. vių. Tiek pat kongregacionalistų. Žydų—apie 200 dr. vių. Visos šitos ir kitos bažnyčios užgyrė skautų programą oficialiai, arba savo suvažiavimuose, arba per ierarchiją.

Šis faktas parodo, jog skautybė yra vertinga bažnyčiai. Kodel?

1. Skautybė parūpina įprotį, ne vien tik pamokinančią bazę dorovei. Gyvenimas sulig Sk. Įstatų ir Įžodžio yra visai kas kita, nei girdėjimas skaitant ir diskutuojant apie dorovę.

2. Sk. programa sukurta ant auklėjančių pramogų. B-čios globoje sk-ja teikia progos bažnyčiai tapti 'stipinu' vaiko rekreacijos rate.

3. Skautybė siūlo bažnyčiai septynių dienų savaitėje programą, bet palieka specialę religinę instrukciją bažnyčiai, kuriai vaikas priklauso.

4. Ji pagauna vaiko domesį, laiko jį prie bažnyčios savo galinga pritraukiamąją jėgą. Tas reiškia daugiau jaunuomenės ir vėliau daugiau vyrų bažnyčioje. Sekmadienio klasėse tas reiškia daugiau vaikų, reguliariai atsilankančių.

5. Skautų nuotaika (morale) ir drausmė suteikia gražų konstruktyvų toną Sekmadienio Mokyklos drausmei.

6. Skautybė duoda bažnyčiai malonų darbą išlaikyti žymius suaugusius vyrus bažnyčios darbe skautininkais ir vadais.

7. Skautai buvo galinga pagalbinė pajėga karo metu, kurią pripažino J. V. vyriausybė. Šios naudingos pajėgos laukia mobilizacijos bažnyčios darbui įvairiose srityse.

Bažnyčia šiandien, kaip niekad anksčiau, reikalinga rekreacinės pramogos berniukams. Sk. programa yra suplanuota, kad patenkinti tą reikalą. Per draugovės čarterį atsakomybė ir vadovybė draugovės sujungtos su parapija yra pačios bažnyčios rankose. Ši valdžia leidžia Bažnyčiai pavartoti sk. programą atatinamai.

Skautų Judėjimo santykiai su bažnyčia yra—'non-interference in doctrinal instruction.' Sk. programa neprieštarauja jokiam religiniam mokslui; priešingai, ji gali pagelbėti religijai jos darbe su vaikais. Amerikos Skautija pripažįsta religinį impulsą fundamentaliu.

"The Boy Scouts of America maintain that no boy can grow into the best kind of citizenship without recognizing his obligation to God. In the first part of the boy scout's oath or pledge the boy promises, "On my honor I will do my best to do my duty to God and my country, and to obey the scout law." The recognition of God as the ruling and leading power in the universe, and the grateful acknowledgment of His favors and blessings, is necessary to the best type of citizenship, and is a wholesome thing in the education of the growing boy. No matter what the boy may be—Catholic or Protestant or Jew—this fundamental need of good citizenship should be kept before him. The Boy Scouts of America therefore recognize the religious element in the training of a boy, but it is absolutely non-sectarian in its attitude toward that religious training. Its policy is that the organization or institution with which the boy scout is connected shall give definite attention to his religious life.

Only men willing to subscribe to this declaration of principle shall be entitled to certificates of leadership in carrying out the boy scout program.

The activities of the members of the Boys Scouts of America shall be carried on under conditions which show respect for the convictions of others in matters of customs and religion, as required by the twelfth Scout Law, reading, "A scout is reverent. He is reverent toward God. He is faithful in his religious duties and respects the convictions of others in matters of customs and religion."

In no case where a troop is connected with a church or other distinctively religious institution, shall scouts of other denominations or faith be required, because of their membership in the scout troop, to take part in or observe a religious ceremony distinctively peculiar to that institution or church." Constitution of B. S. A., article III, section 1.

"All scouts must know and subscribe to the Scout Oath and Law." By-Laws, article VI, section 2.

Paskutiniam spausdintam metiniam raporte 1919 m. geg. 15 d. Vyriausis Štabas (National Headquarters) raportuoja, jog iš visų Amerikos skautų 15,137 draugovių, 7,793 draugovės organizuotos kurios nors religinės įstaigos globoje. Skautų idėja yra greičiau judėjimas negu organizacija, ir visų skautybės vadų mintis yra išlaikyti ją kaip judėjimą, papildantį bažnyčios ar kitų esamų organizacijų darbą, bet ne kaip agentūrą, kuri galėtų mažinti tų įstaigų veikmę. B. S. A. pripažįsta bažnyčią, vienu svarbiausių veiksnių vaiko auklėjime, ir yra tikima, jog tinkama vadovybė organizuojant draugoves parapijose suteiks platesnę progą aptarnauti vaiko gyvenimą ir įro-

dyti skautybės didelę vertę, kaip religinio auklėjimo formos.

Štai ką J. V. Prezidentas ir B. S. A. Garbės Prezidentas p. Calvin Coolidge, kurio abu sūnus buvo skautai, pasakė į Amerikos skautų delegaciją vykstant jai į Daniją 1924 m. Jis pabrėžė tris gerus sk. dėsnius: pagarba gamtai, įstatymams ir Dievui, užbaigdamas taip:

“Trečias yra pagarba Dievui. Sunku yra nužvelgti, kaip didysis žmogus gali būti ateistu. Be palaikančios veikmės tikėjimo dieviškąja pajėga (divine power) mes galėtume turėti labai mažai pasitikėjimo savim. Mes turime jausti, jog užpakaly mūsų yra išmintis (intelligence) ir meilė. Abejojančiai nepasiekia tikslo; skeptikai nėra vaikai; cinikai nekuria. Tikėjimas yra didžioji stumiamoji jėga ir joks žmogus neįvertina visų savo galimų, nebent jis turi gilų įsitikinimą, jog gyvenimas yra amžinai svarbus ir jog jo darbas, gerai atliktas, yra dalis nesibaigiančio plano. Tai nėra vien tik Skautų pamatai ar mokslas. Tai yra mūsų Amerikos įstaigų pamatai.”

Tai viena iš daugelio žymių žmonių nuomonių apie skautybę.

Papa Benediktas XV ir dabartinis Papa Pijus XI giliai vertina skautybę ir karštai ją rekomenduoja. Vatikano rūmuose kasmet lankosi dešimtys tūkstančių skautų ir Papa jiems pareiškia gilią simpatiją ir pritarimą. Tą faktą patvirtina kad ir išbuvojusi Italijos Kat. Sk. Asociacija. Skautybė yra žymi jėga kovai su dabartiniu supagonėjusiu gyvenimu, kreipiant jį į krikščioniškos kultūros vėžes.

Santykiai su valstybe.

100% patriotizmo. Ne militarė ir ne anti-militarė. 60% skautų mokslo yra vertingi karo tarnybai, bendro parengimo reikalaujami. Pėdų sekiojimas, žemlapių dirbimas, signalizuotė, stovyklavimas, su jos sanitacija, virimo mokslu ir mokėjimu pasirūpinti savimi atviram lauke, yra kiekvieno skauto mokymo dalis. Šie dalykai, kurie auklėja drausmę, lojalumą, patvarumą, iniciatyvą, budėjimą, gerą sveikatą, pirmąją pagalbą etc., negalima skaičiuoti vien tik kariniu parengimu. Tai yra dalis piliečio mokslo, reikalingo kiekvienam vaikui ir merginai, kad paruošti juos jų būsimajam gyvenimui, kaip šeimų kurėjų, uždariautojų ir piliečių.

Skautybė vartoja kiekvieną progą skiepyti gilų pajautimą lojalumo ir patriotingumo. Skautai darbu Tėvynei tarnauja. Jų uniforma pažymi faktą, jog reikale Tėvynei gali jų pagalbą šauktis bet kuriuo metu ir organizuotai.

Tiktai J. V. piliečiai tegali būti skautininkais. Bet to negana. Reikalinga darbu reikėti lojalumą. Vadu negali būti įtartinas žmogus. Su darbo klasės politišku judėjimu skautija nieko neturi. Amerikos Darbo Federacija užgyrė skautijos programą. Skautams draudžiama uniformose dalyvauti politinėse demonstracijose ir mitinguose. Tai aiškina nenoru organizaciją įvelti į politines kovas. Tos taktikos prisilaiko visos skautų organizacijos, apart rusiškų skautybės karikatūrų, ‘jaunųjų pionierių,’ kurie yra partinė organizacija.

XIV. Planas.

Nutarta jaunamečius vyčius perorganizuoti į L. V. Kadetus einant skautingo sistemo. Aišku, ši rezoliucija buvo priimta paskubom, ilgai nesvarsčius. Ji galėtų kam atrodyti pilnai įvykdoma tosios rezoliucijos prasmėje. Bet taip nėra. Trumpai, mes turime dvi išeiti:

1. Kurti savistovę organizaciją, K of L Cadets, priklausomą tiktai L. V.

2. Kurti skautų draugoves kurios nors skautinės organizacijos eilėse ir L. V. globoje.

Mano giliu įsitikinimu, pirmasis planas neįvykdorsas. Vaikai nenorės eiti į grynai lietuvišką skautų ar kadetų organizaciją. Ir Amerikos visuomenė nerodytų jokios užuojautos grynai tautinei ‘svetimtaučių’ organizacijai. Jei ir pavyktų, tai tik trumpam laikui: tokios organizacijos

dienos būtų suskaičytos. Jon vaikai eitų tėvų varomi. Kur priespauda, ten negali būti gerų pasekmių. Vaikas drovėtusi vilkėti viešai uniformą, kuri jį išskirtų kitų draugų tarpe, kaip ‘svetimtaučį,’ visiems rodytų, jog jis yra lietuvis. Visi žinome, jog mūsų jaunuo menė nelaiko Lietuvos savo pirmąją Tėvyne, ir nieks jos neprivers to daryti. Juo labiau vaikai. Taigi, pirmąjį planą tenka atmesti.

Antrasis?

Amerikoj yra tik viena skautinė organizacija, The Boy Scouts of America. Kai kas skaito Knights of Columbus jaunamečius, Columbus Cadets, skautine organizacija, bet taip nėra. J. V. Aukščiausias Teismas, giliai ištyrinėjęs skautystės programą ir skautijos pradžią, išklaušinėjęs patį jos autorį, gen. lt. Sir Robert S. S. Baden-Powell, pripažino B. S. A. tikrąją skautinę organizaciją. Aš veik nieko nežinau apie C. C., bet jau tas yra aišku, kad jie yra Kolumbo Vyčių dalis ir mums nepakeliamai, nes mes K. V. nepriklausom. Taigi lieka kurti skautų kuopas B. S. A. eilėse.

Aš išdėščiau kaip mokėjau Amerikos skautų politiką. Iš jos yra aišku, kad mūsų organizacija, Lietuvos Vyčiai, pilnai gali pasinaudoti skautystės teikiamomis gerovėmis. Mes galėsime pilnai kontroliuoti savo jaunamečius, savo draugoves. Tik reiks atidesnio ir nuoširdesnio darbo, daugiau pareigų. Skautų darbas negali liautis. Jis turi būti nuolatinis. Kai kurios mūsų kuopos smarkiai veikia, vėl užminga, ir vėl atgija. Taip negali būti rimtame auklėjimo darbe.

Kokią mes naudą nešime, organizuodami savo globoje skautus?

Begalinę. Tai bus mūsų organizacijai paminklas. Paminklas iš gyvų žmonių, gerų lietuvių, katalikų, dorų žmonių, patriotų, sveikų jaunuolių. Mūsų organizacijai nestokuos narių, ir tai gerų narių.

Mes visuomet buvom geri Amerikos patriotai. Mes skautus kurdami įrodysim savo lojalumą ir naudingumą dar sykj. Lietuviai daugiausia gyvena biednuomenės apgyventose miestų dalyse. Gatvės įtekmė į mūsų vaikus yra neigiamoji. Reta kur yra blauresnių, aršesnių vaikų, kaip kad lietuvių. Nemažas jų nušimtis virs kriminalistais. Daugelis šeimynų aimanuoja, kad jų vaikai nenori nei dirbti, nei mokintis, vien gatvėmis slankioja, šauna krepą, kuria ‘social clubs’ iš 3-6 asmenų ir iš to gyvenimą daro. Aišku, kokie iš tokių bus piliečiai, žmonės, katalikai ir lietuviai. Jie yra ‘good for nothing,’ einant priežodžiu. Juos tokiais išaugino gatvė, draugai. Jų laisvalaikis blogai buvo užpildytas. Nieko jiems negali gelbėti tikėjimo mokslas. Žymūs pedagogai tvirtina, jog pirmąją vietą auklėjime užima draugai. Nors daugelis jų lankė parapines mokyklas, mokiniai Tikėjimo tiesų, ėjo išpažinties ir bažnyčion, bet tie jų ryšiai nutrūkdavo kaip tik jie pasiekė nemokyklinį amžių. Gatvė juos pasigavo.

Juos reikia gelbėti. Reikia įspėti pavojų, neleisti daugiau tokių ‘garbingų lietuvių’ į Amerikos rinką. Tam vienintėlė priemonė—SKAUTYSTĖ. Ji juos paveržė iš gatvės, užpildys jų laisvalaikį ir auklės. Vaikas kasdien paprastai miega 9 valandas, namie būna 4 val., mokykloj 2½ val., bažnyčioj bertainį valandos, ir žaidžia 8 valandas. Tai maždaug vaiko dienos gyvenimo lentelė. Taigi, vienu metų būvy vaikas praleidžia 1/9 metų dalį mokykloj, veik 1/3 dalį pramiega, gi likusias 5/9 dalis praleidžia neorganizuotai ir menkoj priežiūroj. Tas 3,000 valandų per metus reikalinga kontroliuoti ir kreipti jas geran. Kas gali geriau jas sunaudoti, jei ne skautija, gelbima Bažnyčios?

Mūsų pareiga, kaip amerikonių, katalikų ir lietuvių yra gelbėti vaikus iš gatvės nasrų. Mes pasitarnausim Amerikai, išauklėję Jai pavyzdžingus piliečius. Pasitarnausim Kovojančiai R. K. Bažnyčiai, išauklėję tikrus katalikus, katalikus darbuose, įpročiuose, mintyse, gyvenime, ne vien tik oficialius katalikus, kokių yra nemažai mūsų eilėse ir liet. klebonijų uoliausių lankytojų tarpe. Mes

pasitarnausim Lietuvai ir Lietuvų Tautai, išauklėję mylinčių Ją sūnų.

Kaip tai praktikoje vykdyti?

Sudaryti Skautų Reikalams Komisiją prie Centro Valdybos. Jos pirmininkas turėtų būti Centro Valdybos narys, pav., I-sis Vice-Pirmininkas. Jis rūpintų visais mūsų jaunamečių reikalais ir juos diriguotų. Tai turi būti Skautininkas, pats išėjęs mokslą skautų eilėse, turįs patirties darbe. Jis susineš su visomis kuopomis ir duos direktyvų, kaip organizuoti skautų draugovę iš jaunamečių. Visos mūsų skautų draugovės priklausys šios komisijos. B. S. A. tvarkys patį skautų techninį darbą, gi ši komisija prižiūrės, kad mūsų organizacijos reikalavimai būtų vykdomi. Tie reikalavimai—tai palaikymas lietuviybės, ir religinio mokslo teikimas (ne vien tik parapiinių mokyklų vaikai priklausys, be to, ne visur turime savų mokyklų). Mergaičių reikalams irgi turėti komisiją, kuri dirbs su "Girl Scouts of America."

Lietuviybę palaikyti tegalėsime: mokinant vaikus liet. kalbos, pašnekėsim apie liet. tautos praeitį, tautos užduotis, L. V. tikslus. Kaip žinote, skautai mokina įvairių amatų, gauna vadinamuosius specialybių ženklus, angl. 'merit badges.' Tarp jų yra Vertėjo-Interpreter specialybė, kuri reikalauja, kad skautas be anglų kalbos (tai čia, Amerikoje) mokėtų raštu ir žodžiu dar kitą kalbą. Mes išleiskime privalomą nuostatą, kad visi mūsų skautai privalo įsigyti tą specialybę. Tuo būdu vaikai su noru pramoks liet. kalbos, o drauge su kalbos mokėjimu gaus žinių apie Lietuvą. Literatiniai kontestai iš liet. kalbos su gerais prizais bus geras akstinas. Nieks negalės mums užmesti anti-amerikoniškos akcijos, nes tai nėra priešinga Amerikos principams.

Kaip gauti žmonių, vadų, skautininkų šiam dideliui darbui? Jei mes Lietuvoje mokėjom iš nieko, be jokių liet. kalboj vadovėlių išauklėti skautininkus, tai juo lengviau mes jų Amerikoje pasigaminsim. Amerikos skautai turi turtingą literatūrą, vadovėlių įvairioms skautybės sritims. Mūsų jaunuomenė gerai valdo anglų kalbą ir lengvai išmoks savo darbo. 40 Amerikos kolegijų ir universitetų 1924 metais turėjo kursus skautininkams, dabar dar daugiau. Kožnam mieste vietinės tarybos turi kursus vadams. Skautininkų mes turėsime. Bet reikės skautininkų gerų lietuvių, o tokių L. V. netrūksta čia augusios jaunuomenės tarpe. Kasmet per organizacijos Seimus reikės turėti kelių dienų kursus vadams, kuriuose turės dalyvauti visi mūsų skautininkai, paskautininkai, vyresnieji skiltininkai ir, kurie galės, skiltininkai. Kursuose geriausi mūsų lektoriai turės dėstyti jiems Liet. Tautos uždavinius, praeitį, pasakoti apie Lietuvą etc. Vada! seimuose įgaus naujo noro dirbti, daugiau lietuviybės meilės, ir neabejoju, jog daugelis jų vyks pasižiūrėti Lietuvon, gi ten gaus karališka sutikimą, entuziazmą ir karštą Lietuvos meilę, kokią tik skautai moka įžiebt. Grįžę Amerikon jie 'will do their stuff,' šabloniškai kalbant.

Tai tiek. Aš žinau, kad poroj lietuviškų parapijų jau esama skautų, tik ne visi jie lietuviai. Tos klaidos reikia vengti, ir ji bus negalima mūsų eilėse, nes L. V. tegali būti lietuviai.

Gerbiamuosius draugus, L. V. narius, kviečiu atidžiai šiuos žodžius pasiskaityti ir, gerai apsvarsčius, atsiliepti, pareikšti savo nuomonę. Man rūpi, kad žinočiau pirm seimo veikėjų nuomonę šiuo klausimu ir galėčiau surašyti statuto projektą. Neabejoju, kad "Vytiš" mieliai talpins pastabas dėl šio rašinio. Tik prašau būti objektyviais.

BUDĖK!

Skautininkas K. Jurgėla.

Priedas: Kai-kurių techniškių skautybės terminų vertimas:

Skautas	boy scout
Skautė	girl scout
Skiltis	patrol
Skiltininkas	Patrol Leader
Paskiltininkas	Assistant Patrol Leader

draugovė	troop
draugininkas	Troop Master
skautininkas	Scoutmaster
paskautininkas	Assistant Scoutmaster
tuntas	Local Council
Tuntininkas	Local Commissioner
Specialybės ženklas	Merit Badge
Garbės Ženklas	Medal
Štabas	Headquarters
Skautija, skautuomenė	Scouting
	skautų visuomenė, grupė
Skautybė	Scouting, sistema, mokslas
Skautystė	Scouting, skautavimas, darbas
	Galas.

ŠVIESOS KIBIRKŠTELĖS

Į žmogaus prigimtį įdiegta toks gilus pasibaiurėjimas kai kuriais nusikaltimais, kad negalima jų daryti, kad ir slapčiausia nenutraukus tuoju pat ant savęs bausmės. Reikia trokšti, kad, kaip šiandien šventvagystė, taip kuomet nors kiekviena neteisybė, neišskiriant smurto nei prišpaudimo, kiekviena blogybė, neišskiriant nė aikvojojimo be dykinėjimo, rastų galingą žaboklį visuotinoje opinijoje ir vieneto sąžinėje.

B. Prūs'as

Mūsų amžius mokinas svetimų tautų papročius ir darbus aiškinti, bet ne savo artimos tėvyinės. Visi mano darbai buvo tėvynei, iš kurios jie ir jėgų gavo.

Žmogus pats savęs nebrangintų, jeigu jis nekestų tatai, ką jo bočiai ne tuščiai laikinai, bet ilgų laikų papročiais yra pagaminę.

Jak. Grimm

Yra juk lengva skelbti demokratizmo principas, stengiantis įsigyti lygybės teisių, bet daug yra sunkiau pripažinti lygios teisės savo priešininkams, esantiems mažumoje. Lengva yra pripažinti proporcionalumo principas, kai jis išeina mūsų naudai, bet daug sunkiau išlaikyti šitas principas tada, kai tenka atiduoti keletas vietų parlamente mažumoms. Lengva yra skelbti laisvo žodžio ir susirinkimų principas, kai su šitos laisvės pagalba tikimės nugalėti savo priešus, bet daug sunkiau pagerbti žodžio ir susirinkimų laisvės principas, kai šita laisvė turi būti pripažinta opozicijai ir t.t. ir t.t.

St. Šalkauskis

Nėra valandos, panašios į dabartinę valandą, dargi daugiau, vienintėlė valanda energija ir pajėgoms sunaudoti—tai dabartinė valanda. Žmogus, kurs nenori vykinti savo nutarimų, kol jie dar nepasėno, negali turėti jokios vilties jiems ateityje. Išsibarstys, susmulkės gyvenimo sūkurėje, ar paskęs nerangumo miege.

Marė Edgevorth

Surinko J. S.

Pastabos ir Apžvalga

Mirė didelės jaunimo prietelis. Balandžio 1 d. apskričio ligoninėje, po sunkios ligos, mirė Juozas Saunoris. Amerikoje pragyvenęs 25 metus, kilęs iš Lietuvos, Telšių miesto.

Įdomus, a.a. Juozo gyvenimas, nuo pat lopšio iki karsto jį lydėjo vargelis, daug sunkių valandų pergyvenęs, daug skausmų iškentėjęs, vienok savo gyvenimu buvo patenkintas ir būdamas invalidu, ne vien kad neprašė kitų išmaldos, bet atsitikus kokiam nors labdariniam darbui buvo pirmutinis su savo auka. A.a. Juozas gyveno Lietuvoje tais laikais, kada visoj tėvynės padangėje slankėjo tiršti rūkų debesiai, kuriuos nepramušė saulės šviesa.

A.a. Juozas buvo jaunas, stiprus, energingas, pilnas pasiryžimo ir stiprios valios. Matydamas kaip pasiilgę tėvynės sūnūs šviesos, kuri plaukė kontrabandos keliu iš Prūsų į Lietuvą, jis ryžtasi stoti į eiles tų pasišventusių darbuotojų, kuriuos rusų žandarai stropiai dabodavo, o sugavę, apkalę geležimis išveždavo į tolimus, šaltus Sibiro tyrus, kur toli atskirtas nuo savųjų užbaigdavo savo gyvenimo dienas.

“Vieną kartą,” pasakoja a.a. Juozas, beinantis jiems iš Prūsų, vos tik perėjus rubežių, užklupo rusų žandarai; kiti septyni Juozo draugai paspruko, gi jį sugavo. Sugavę su šautuvų buožėmis sudaužė galvą, ir pusgyvį nuvilko į kalėjimą. Reikalavo sudėti kaucijos 1500 rublių. Ant laimės buvo paleistas iki teismui. Tad nieko nelaukdamas Juozas apleido savo tėvynę, del kurios labo daug teko iškentėti, atvyko į Ameriką 1901 met., į Chicagą; porą metų pagyvenęs, 1903 met. išvažiuoja į Iowa valstiją ir abu su savo broliu Kazimieru pradeda dirbti anglių kasyklose. Padirbęs du mėnesius, griūvanti akmenys pagavo Juozą ir sulaužė strėnkaulį į tris dalis. Nugabentas ligoninėje išgulėjo netoli metus, kiek sustiprėjęs grįžta į Chicagą ir pradeda pelnytis sau pragyvenimą pardavinėdamas guzikus, spilkas, batų šniūrus, ir kitus menkos vertės dalykėlius.

Anglių kompanija, kurioje a.a. Juozas dirbo, paskyrė jį advokatu ir vėlionis negavo jokio atlyginimo už praradimą savo sveikatos.

Vėliaus paėmė ant rendos štorėlį netoli McCormick'o dirbtuvės, kuriame dirbo iki kol į ligoninę išvažiuojo.

Apskričio ligoninėje išgulėjęs 5 ir pusę savaites, balandžio 1 d. iš ryto persiskyrė su šiuo pasauliu. Laidotuvės įvyko balandžio 5 d. iš ryto į Aušros Vartų parapijos bažnyčia, iš ten į Šv. Kazimiero kapus. Laidotuvėse dalyvavo 3 kunigai, apie 40 mašinų, nes visi, kam teko su-

sitikti su a.a. Juozu jį mylėjo ir gausiai lankėsi jo laidotuvėse. A.a. Juozas mirė eidamas 56-tus metus savo amžiaus. Nors ir pergyvenęs tiek metų, tiek prityręs skaudžių nelaimių savo gyvenime, vienok jo dvasia buvo jauna. Du metu atgal, perkant L. V. C. spaustuve a.a. Juozas savo taip sunkiai uždirbtų pinigų suteikė tai vienišai jaunimo organizacijai paskolą du šimtu dolerių.

Ilsėkis Lietuvos sūnau, užbaigęs audringą gyvenimo kovą būdamas toli, toli nuo savo gimtinės šalies. Be abejo troškai tu ją dar kartą pamatyti, jos laisve pasidžiaugti, tu dėjai gausias aukas ant jos laisvės aukuro, pirkai laisvės bonus, bet šaltoji mirtis nutraukė gyvenimo siūlą, nustojo plakusi jautrioji širdis, ta širdis, kuri atjautė kiekvieną naudingą darbą.

Liūdnai tariame paskutinius atsisveikinimo žodžius: “Amžiną atilsį suteik jo vėliai Viešpatie, o amžinoji šviesa tegul jam per amžius šviečia.”

Nekurios mūsų ydos. Kas nedirba, tas neklysta—sako lietuvių patarlė. Tik deja, šioje žemėje nerasime žmogaus, kuris nieko nedirbtų. Dirbančiam dažnai pasitaiko suklysti. Pusė bėdos su tuomi, kuris greitai pastebi savo klaidą, o nežinodamas kaip ją pataisyti, klausiasi prie to darbo amatininko ar profesionalo specialisto, nuo kurio gavęs reikalingų žinių, naudingų patarimų, nurodymų, kaip apsisaugoti nuo panašių klaidų, kad ateityje jų išvengus.

Ant nelaimės yra žmonių, kurie imasi visai jam nesuprantamo darbo, dažnai su tuomi išrokavimu, kad užsipelnyti pagyrimo, kad save išsigarsinti, bet kada padaro klaidą, vieton, kad kreiptis prie specialisto, žinovo, mėgina jos atskratyti, mėgina įrodyti save nekaltu.

Toks pasielgimas kenksmingas kiekvienam žmogui, jis pražudęs milijonus gyvybių, jis išliejęs jūras kraujo ir ašarų, jis dirvas pavertęs tyrlaukais, išgriovęs miestus, dailės muzėjus, kuriuos pastatyti ėmė keli šimtmečiai, del kurių pasaulio genijai per naktis nemiegojo, užmiršo visokius patogumus savo gyvenimo, kentėdami ne kartą šaltį ir alkį, dirbo, kad palikti pasauliui atmintį savo buvimo.

Ir viena, tik viena klaidinga mintis, vienas padarytas žingsnis sunaikino viską. Gerai, jei kuris karštakraujis ir padaro vieną-kitą klaidą, bet jei jis nedaug teturi įtekmės visuomenės akyse, tai tiek to; bet vargas su tuom, kuris, paėmęs vadovaujamą ir atsakomąją rolę eina neatsižvelgdamas kur, o kada padaro klaidą, tai vieton, kad ją pataisyti—jos užsigina, ir kuomet jau tampa prispirtu prie sienos, tąsyk gindamas savo akių ambiciją, pasitraukia iš užimamos vietos,

padaręs didžiausią skriaudą savo tautai arba organizacijai, prie kurios vairo jis stovėjo. Kitas, kiek nuolankesnis, atsiprašinėja, bet jau klaida padaryta.

Daug geriau prieš pradėdant darbą jį gerai apgalvoti, po keletą kartų atydziai peržiūrėti jau

išdirbtus plenus. Nors ir paprasto darbo, kiek kartų peržiūrėsime jo pleną, tiek kartų pastebėsime didesnių ar mažesnių klaidų, pastebėję nieko nelaukdami taisysim, o jei jaučiamės neužtektinai suprantą savo uždavinį, klauskime specialisto: "Kas klausia, tas neklysta."

Miljardas

Man į Langą Paklebeno

Žiauri žiemos naktis. Šaltis—vienintėlis nakties tyranas spaudžia kiekvieną gyvybę!.. Danguje aukštai dreba milijonai žvaigždelių, šalčio spirginamų. Išblyškęs mėnulis žiūri iš aukšto į speigų suspaustą žemę. Baisu tuo laik žemėje. Viskas mirtimi kvėpia... Nuo šiaurės ir nuo pietų; nuo rytų ir nuo vakarų nėra jokio vėjelio, kurs šaltį suminkštinti galėtų. Bepiga tam, kurs sau šiltoji pirkelėj sėdi ir negali tikrai atjausti, kas ore dedas...

Demarkacijos linija! Tai laikina Tėvynės siena! Vienoj pusėj Laisva Lietuva, antroj pusėj plėšiko balto erelio pavergtoji Lietuva... O ten dar toliau už Demarkacijos linijos mūsų senutis milžinas Vilnius, kviečia ir gelbstančios rankos prašo... Ant Demarkacijos linijos stovi karys ir uoliai Tėvynės laikiną rubežių sergi. Plona uniforma tedengia kario sąnarius. O šaltis baisesias! Šalta kariui! Jis vaikšto šautuvą prie savęs prispaudęs... Vaikšto ir ginasi nuo šalčio... Aplinkui nebalso! Didžiausia tylą, tik iš po kario kojų gurgžda sniegas, lyg stebėtinų balsų muzika! Kartas nuo karto supykši koks nors sausas miško stagaras, ar iš kario krūtinės gilus kosulys išsiveržęs pertraukia tylą; bet vėl dingsta balsas tarp šalčio. Karys vis žengia ir akylai Tėvynės sieną daboja.

Baisusis vidurnaktis! Šaltis įsidrąsinęs nutarė visą gyvybę paglemžti! Jokios gyvybės lauke nematyti; tik mūsų ištikimas karys vaikšto pamiškiu, Tėvynės rubežių daboja ir mano apie tėvelius, kurie šiltoji bakūžėlėj būdami apie sūnaitėlį galvoja. Kovoja karys su šalčiu. Dažnai žingsniuoja, norėdamas savo kraują sujudinti. Deja, per ilgą ir per karštą kovą!.. Nusilpo mūsų jaunas karys... Lėtai jis jau pradeda žingsniuoti, o iš po jo kojų sniegas liūdnai gurgždėdamas ką tai baisų pranašauja, baisesią karžygio mirtį... Dar baisesnis kosulys drasko jauną, Tėvynei pasiukavusią, krūtinę. Visai nusilpo ir atsisisėdo šale beržo ant sniegu apdengtos žemės pasilsėti. Eiti toliau nebegali, o šautuvą, tą vienintėlį nakties draugą, vis dar prie savęs spaudžia. Kovojo

dar jauna gyvybė su baisiu šalčiu, su mirties šmėkla; deja šaltis nugalėjo karį, užmerkė jaunuoliui akis! Mūsų ištikimas karys mirė... Baisi valanda!.. O aš ramiai šiltoji pirkelėj... Girdžiu, kaip į mano užšalusį grinčiuotės langą kažkas bailiai barškino. Klausausi... Paklebeno antrą syk. Prieinu ir pamatau juodą varną.

— Kas esi? Ko reikia? Ar esi iš kito pasaulio, kad taip stebėtinai išrodai—paklausiau.

— Aš esu juodas varnas. Esu tas, kurs liūdniausias žinias pasauliui nešioja. Jau senai aš tau savo alkanu snapu į langą klebinu; eikš, turiu aš tau ką tai pasakyti. Turiu liūdną žinią pranešti.

Tu žinai kas dabar ore dedasi. Šaltis nutarė visą gyvybę žemėje sunaikinti! Skaudu tam, kurs į šalčio nagus klius. Tu žinai kad visi slepiasi, nes visiems grėsia rūstaus šalčio pavojus. Deja, ne visi gali slėptis. Tu žinai tavo brolišką karys Tėvynės rubežius sergsta. Aš mačiau, kaip jis nuo šalčio gindamasis greitai vaikščiojo ir savo kraujui neleido gyslose sustingti. Bet kova buvo vienok neišvengiama. Jo ploni rūbai buvo šalčio perkasti. Jis didžiai nusilpęs sėdosi prie beržo. Prasadėjo paskutinė kova. Tik aš dabar gerai suprantu, kaip žiauri ir aštri yra jaunuolio ir mirties kova. Girdėjau, kaip karys paskutiniuosius alsavimus darė. Girdėjau iki paskutinio jo širdies tvaksėjimo. Jau visai mirties suspaustas kelia karys savo slipną galvą ir į ledą sušalusioms akims nori dar Tėvynės rubežių apžiūrėti, bene koks išdavikas nori Tėvynės garbę įžeisti. Pakėlė galvą, pažvelgė į tolį, aplinkui nieko, tylu, ir vėl krinta nuvargusi galva žemyn. Girdėjau jo paskutinius balsus. Dusliu balsu su drebančia krūtine išreiškė Tėvynei meilę sakydamas: "Tegul meilė Lietuvos, dega mūsų širdyse." Mirtinai šalčio nuslopintas karys statosi akyvaizdoje savo viršininkų ir su kariška pagarba išreiškia jiems paskutinę ištikimybę, sakydamas: "Man einant parubėžinio sargybinio pareigas nieko blogo neįvyko."—Sudrebėjo dangus, šiuos kario žodžius išgirdęs. Danguje žvaigždutės mirga ir verkia iš didelio susijaudinimo. Jos vilioja

karį pas save, į dangų, tarp karžygių būrio. Podraug jos ir džiaugiasi vienos karžygio sielos laukdamos. Bet beširdis šaltis dar kiekiau suspaudė jaunuolio širdį ir varo paskutinį gyvybės kvapą iš krūtinės. Karys dar dusliai dvasioje su tėveliais kalbėjosi, prisiminė tėviškę, žalią sesučių darželį, lygias lankas ir pajutęs iš krūtinės einantį paskutinį gyvybės kvapą šaukdamas į Dievybę užmigo!..

Aš alkanas būdamas laukiau kada jaunuolis mano auka taps. Kariui mirus aš išplėčiau sustingusius sparnus, priskrydau ir jau norėjau kirsti į dailiai užmerktą jaunuolio akį. Norėjau jo vėjo nubučiuotu veidu savo alkį numarinti. Deja jaunas karys buvo taip kietas, tarsi į ak-

menį pavirtęs; ir vėl aš alkanu likau ir pas tavo atskridau, tau žinią pranešti, kad tavo karys mirė. Juk ne veltui mane žmonės "juodos žinios pranešėju" vadina. Aš suskaitau visus lauke žuvusius karius...

Rytą, kada saulutė patekėjo ir savo aušrinės ilgais raudonais pirštais žemę glebeščiuoti bandė, išvyko kariai rubežiaus sargybos keisti. Jie rado šale liūdnai drebančio beržo mano brolių karį negyvą, nuo šalčio sustingusį, bet atšalusį šautuvą karys vis dar prie savęs kietai prispaudęs laikė.

Ir mano didelė kaltė buvo, kad aš šiam kariui jaunuoliui šiltesnių rūbų neparūpinau!..
Karlowitz

A. Sutkus

Grazus Lietuvoje Kampelis

Lietuva neturi nei aukštų kalnų, nei kitokių įdomybių, ir ji negali pasigirti savo gamtos bei apylinkių grožybėmis, prieš kitas valstybes. Bet taip visai pasakyti negalima, kad nėra gražių vietų. Yra dar tokių vietų, kokių ir kitose valstybėse nėra. Lietuvoje, savo įdomumu, gamtos gražumu, iškasenomis, Lietuvos istorininko kapas, tai Papilės miestelis. Čia rasi garsaus istoriko Simano Daukanto kapą, čia rasi švedų pilialkainį, čia rasi visokių įdomių iškasėnų, kokių kitur nėra; čia ir sidabruotos smilties, ir kitko. Žodžiu, Papilės miestelis savo įdomumu bei žemės turtu yra Lietuvoje žymiausias. Daug Papilę aplanko ekskursantų, mokinių, mokytojų, pavienių asmenų. Visi džiaugiasi, grožėjasi Papilės apylinkėmis, tyru oru ir gražia gamta. Nes atvykęs, gali viską sykiu aplankyti. Papilė ne vien lietuviams yra žinoma, žino ir kitos valstybės, o daugiausiai, aš manau, žino Amerikos "Vyčiai." Tikrai žinau, kad kiekvienas narys žino Simaną Daukantą, sykiu žino ir kur palaidotas. Kiekvienam "Vyčiui" yra brangi tėvynė, jos istorikai, rašytojai, laisvės atkovotojai. Kiekvienas, tikrai žinau, aplankytų jų kapus, jiems priklausanti garbę atiduotumėte, jeigu tik jūs tas vietas pamatytumėte, kur jie yra palaidoti. Bet jūs negalite, jums nuo mūsų skiria didelis vandenynas, jis neleidžia sausu keliu aplankyti mus. O kiekvienas Vyčių organizacijos narys nori pamatyti Lietuvą, jos gamtą, jos rašytojus; labai gaila, kad negalite. O juk yra ir tokių narių, kurie Lietuvos visai nėra matę, nežino kokią ji yra.

Bet jeigu jūs Vyčiai turėsite tikrą norą, jūs mumis lietuvius aplankyti galėsite. Jūs savo sei-

me nusprendėt važiuoti į Lietuvą su ekskursija. Jūs užsinorėjęt savo tėvynės pamatyti, pamatyti ypač jos jaunimą, žodžiu viską pamatyti, kas Lietuvoje yra.

Tai tau proga yra pamatyti, atvažiuojant šiais metais į Lietuvą. Žinau, atvažiuavęs neatsigėrėsi, sunku bus tau atsiskirti, išvažiuoti iš mylimos tėvynės. Taigi kiek galėdami visi važiuokite. Mes lietuviai jūsų lauksim. O ypač mūsų pavasarininkės lauks, nes jos jums myli, nemažiau myli ir pavasarininkai; jie, žinoma, lauks mergaičių amerikiečių. Atvažiuavę į Lietuvą, žinoma, tuojaus aplankysit tėvelius bei gimines. Bet antroji eilė neužmirškite aplankyti gražųjį Lietuvos kampelį, Papilę. Čia jūs pamatysit pirmąjį mūsų istoriką Simaną Daukantą. Tik per jį mes žinome savo istoriją; jeigu ne Daukantas, vargu savo istoriją ar turėtumėm. O jis kaip garsus žmogus nepasirinko garsaus miesto, bet pasirinko Papilę, tą gražų Lietuvos kampelį, ir tenai mirė. Tas kampelis turi būti mėgiamas ypač jaunimo. O atvažiuavę Vyčiai tai visi be išimties turi aplankyti. Mes jums papiliečiai stengsimės patarnauti, daug papasakoti.

Taigi, gerbiamieji Vyčiai, jeigu jūs mylite tėvynę, mylite jos istoriją, jos didvyrius, karžygius ir rašytojus, tai nors iš žemės iškasęs dolerius, atvažiuok. Atvažiuavę, besigėrėdami jos gamta, gražiomis mergaitėmis, nepamirškite ir gražiojo Lietuvos kampelio, Papilės.

Laukiame jūsų, gerb. Vyčiai, skaitlingai atvažiuojant.

Papilė, 16-III-27.

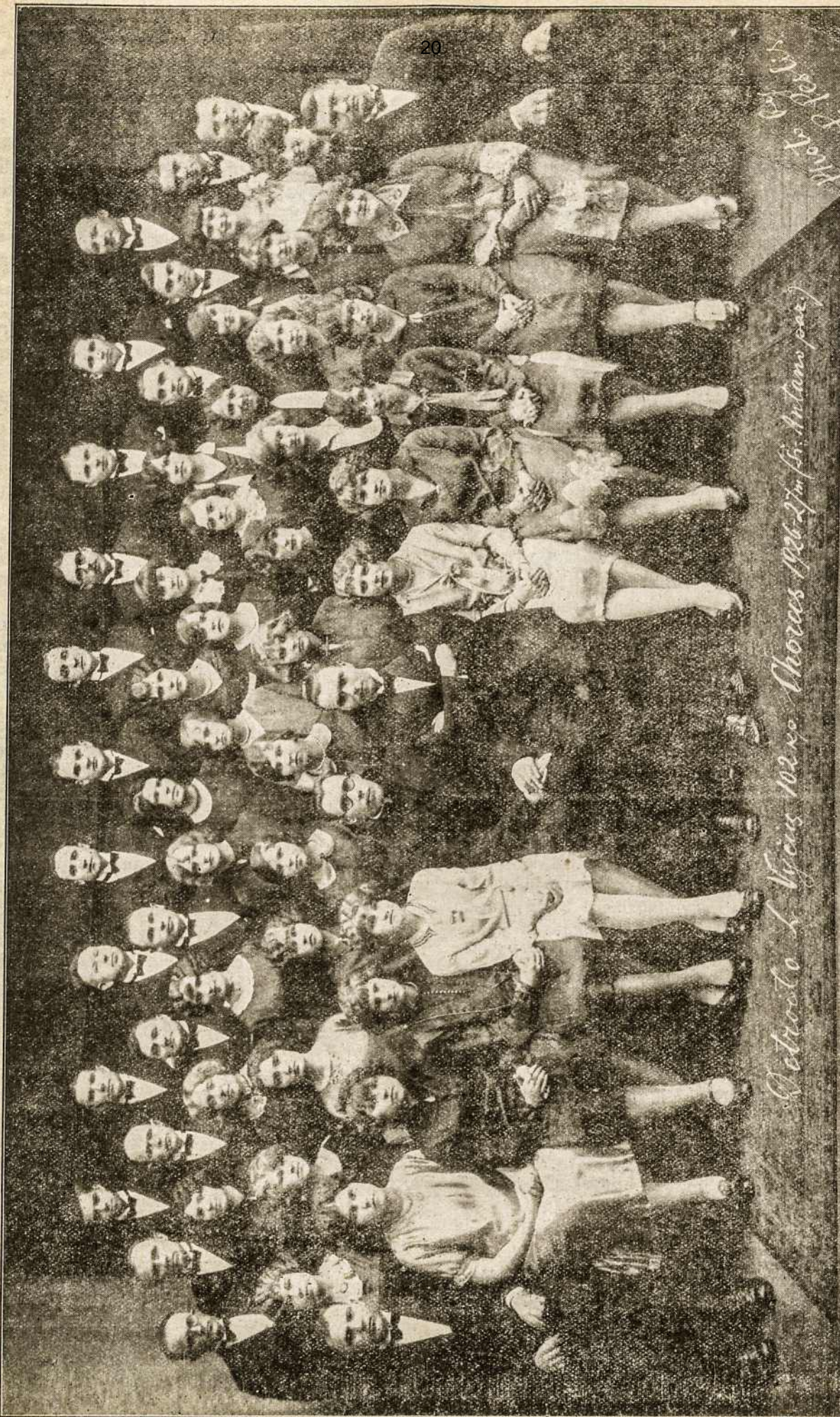

Photo by J. H. Kelly

Detroit L. Vigers 102 No. Thores 1926-27 Prof. S. Antamose

Kas Jaunimo Veikiama

SO. BOSTON, MASS.

Kovo 27 d., š.m., atsibuvo susirinkimas L. Vyčių 17-tos kuopos, parapijos svetainėj, ant Septintos gatvės. Susirinkimą atidarė pirm. A. Ivaška, su malda. Po to, patsai pirmininkas perskaitė valdybos posėdžio nutarimus.

1. Kad nuo narių nepriimti mažiau mokesčių, kaip už pusę metų.

2. Kad nenariai nebūtų įleidžiami į susirinkimus.

3. Parūpinti nariams korteles, ant kurių būtų galima pažymėti, kiek narys yra mokėjęs ir kiek skolingas ir kiek kartų lankė susirinkimus? Ir be tos kortelės kad nebūtų leidžiama salėn.

4. Išrinktas ir įgaliotas Direktorium Baseball ratelio gerb. Dr. S. Galinauskas (Galvariskis).

5. Nauji nariai norinti prisirašyti prie L. Vyčių turi išpildyti aplikaciją ir priduoti valdybai. O valdybos posėdyje bus svarstyta ar tinka tasai narys(rė) priimti prie Vyčių, ar ne. Jei valdyba ras tinkamu, tai sekančiame susirinkime bus pakviestas ir bus suteikta priesaika.

6. Kad būtų išrinkta 5 ar 6 nariai(rės) kurie sektų narių elgėsi ir kartu dalyvautų valdybos posėdžiuose ir praneštų, kaip nariai bei narės elgiasi. Nes patėmyta, kad nekurie nariai nesilaiko Vyčių konstitucijos. Tas viskas buvo užtvirtinta dvasios vado gerb. kun. K. Urbanavičiaus, pirmininko, raštininkų ir kitų valdybos narių. Tą ir susirinkimas užgyrė, ir turėsime vykdyti ateityje.

Toliaus rašt. M. Lukaševičiūtė perskaitė pereito susirinkimo nutarimus; tapo vienbalsiai priimta.

Toliaus buvo komisijų raportai; pirmiausia išdavė raportą V. T. Savickas iš Mėgėjų Vakarų (Amateur Night). Pasirodė, kad pelno kuopai pasiliko virš \$50.00. To vakaro surengimu daugiausia pasidaravo p-lės Ona Alesavičiūtė, Ona Čepiūtė ir daug kitų, bet del stokos vietos sunku visas sutalpinti ir išskaityti. Žinoma, neatsilikto nei vaikinai, dirbo kiek galėjo. Tik ne visi. Buvo ir tokių, kurie stengėsi pakenkti ir nuslopinti tų darbščių p-lių ūpą, bet tas jiems nepasisekė.

Raportą iš šokių, kurie atsibuvo kovo 1 d. (Užgavėnių vakare), išdavė V. Tamuliūnas ir gi pelno liko virš \$30.00. Visiems darbuotojams susirinkimas reiškė padėką delnų plojimui.

Toliaus buvo skaitytas laiškas nuo "Vyties" Administratoriaus J. Červoko su paragininimu, kad nariai kurie atsilikę su mokestin, paskubėtų atsilyginti, nes kitaip bus sulaukytas organas "Vytis."

Žinoma, tas labai gerai, kad Centras paragina narius, ir šiame susirinkime daug pasimokėjo.

Toliaus pranešė V. T. Savickas, kad bus Šv. Mišios Motinų dienoj, gegužės 8 d.; tuojau išrinkta p-lės Ona Alesavičiūtė, Ona Šulčiūtė delei altoriaus papuošimo ir nutarė, kad visi nariai eitų ir corpore prie Šv. Komunijos. Taipgi tą vakarą turėti vaidinimą. Tam darbui bus šaukiamas susirinkimas. Nužiūrėjus tinkamą laiką ir bus sukviesti visi gabiausi artistai bei artistės. Galima tikėtis daug įvairių vaidinimų.

Toliaus sekė raportas mūsų sportininkų. Baseball raportą pradėjo duoti A. A., bet vietoj raportu, pradėjo kolyti valdybą. Gėda tokiems nariams, kurie nemoka tinkamai elgtis susirinkimuose. Patartina toki nariai prašalinti iš kuopos, nes iš jų nėra jokios naudos. Prie jokio darbo nenori prisidėti ir jiems niekas netinka.

Susirinkimą baigus, gerbiamas Dr. S. Galinauskas visus sportininkus susivadino į atskirą kambarį ir jiems davė gerų patarimų, kaip reikia elgtis susirinkimuose.

Tikimės ateityje viskas bus kogeriausia. Pramatoma po Velykų visa eilė užimta vakarų ir tų vakarų rengėjai su visu smarkumu imasi už darbo. Dieve juos palaimink jų darbų darbuotėje, ir kad jų darbai atneštų kogeriausius vaisius.

Kuku.

DETROIT, MICH.

L. Vyčių 102-ros Kuopos Darbuotė.

Mūsų jaunimas-Vyčiai aplaikę organą "Vyti" veikiai griebėsi pirmiausia perskaityti žinutę iš mūsų kolonijos. Deje, tų žinučių mažai yra rašoma, gi veikimas pateikti į savąją spaudą yra pagirtina, bet parašyti nėra stengiamasi. Čia mūsų kuopa darbuojasi savo arenoj:

Kovo 3 d. įvyko L. Vyčių 102 kp. mėnesinis susirinkimas; pagirtina, kad jaunimas lankosi į susirinkimus. N. Morkiūtė, rašt., visus per atvirutes paragino užsimokėti savo duokles, tai visi klojo ant stalo Dėdės Samo popierines.

Raportai buvo pateikti iš šių pramogų: buvusio Dramos skyriaus surengto vakaro "Dzimdzi Drimdzi del A. Vanagaičio. Ineigų buvo \$94.50, kuopai liko pelno \$46.25.

Raportą iš buvusio L. Vyčių Choro Choro koncerto išdavė R. Piragis. Ineigų išviso buvo \$723.40. Išmokėjus bilas liko del Vargonų fondo \$349.35. Čia daug piniginiai uždirbta; dirbo eilė narių, nekurie žymiai prisidėjo rinkdami apgarsinimus į programą, bet didžiausia garbė priklauso gerb. dailės vadui J. Olšauskui, kuris rūpestingai mokino rengė chorą, idant gražiai pasirodžius liaudies Tautos paveiksle. P. Padolskas davė raportą iš buvusio koncerto p-lės K. Jozevskaitės: inėjo \$131.90. Šis koncertas kuopai uždarbio nedavė, nes Vyčiai, norėdami paremti artiste, visus to vakaro pinigus atidavė p-lei K. Jozevskaitei.

Užgavėnių vakaro "Kaukių" šokių piniginių raportą pridavė Onytė Kaupiūtė; buvę šokiai kuopai gryno pelno davė \$71.35. Šokius šį kartą surengė vienos merginos; mūsų Vytės parodė, kad jos gali pasidarbuoti geriausiai ir už kitus Juozelius. Jos žada kitą syk vėl ko nepaprasto surengti. Good! Dar R. Piragis sakė turėjęs kokią ten Saldainių Lentukę, jis ją išpardavęs, ir pridavė \$30.00. Pas mus pinigų yra, kuopa turi virš trijų tūkstančių dol.

Sekė kiti raportai: J. Bartkus pranešė, kad Dramos skyrius rengiasi po Velykų statyti teatrą. S. Stepulionis davė pranešimą iš Federacijos 43 skyriaus; Federacijos Skyrius daro pažangą. Šiame susirinkime naujų narių perstatyta 16. Gerb. kun. I. Boreišis lankydamas parapijonus, ragino jaunimą rašytis prie Vyčių; jis pridavė apie 50 adresų organizatoriams, kurie juos jau aplankė, ir turi geras pasekmes.

Trumpos žinėlės. Kovo 19 d. Vytės buvo surengusios vakarienę pagerbimui vardo dienos gerb. prof. J. Olšausko, taip vadinamas Juozų varduves. Buvo daug svečių; laike vakarienės sudėta daug linkėjimų ir įteikta dovanėlė. Alright, Juozeli.

Mūsų klebonas su vargoninku lankydamis parapijonus, važiuodami automobiliu, buvo apsvirtę; laimė, kad nereikėjo pasiekti ligoninės. Profesorius sako jau maniau mirti, bet Detroite randasi daug gerų žmonių, tad nubalsavę dar gyventi.

Marytė Andriliūtė pirmutinė iš visų prisirašė prie L.D.K.S. 105 kp.; iš vaikinų, J. Daraškevičia; kiti mažai kreipė domės, jog viršminėti nariai ir visuomet daugiausiai progresuoja, jie yra ir Federacijos atstovais.

Eilėje idėjinių organizacijų, čia susitvėrė ir Moterų Sąjungos kuopa; teko pastebėti, jog visos pažangesnės moterys ir merginos rašosi į Sąjungą. Berods, kad šiuos metus Detroite turėsime garbės laikyti Moterų Sąjungos Eilinį Seimą. Valio, naujoji idėjos Sesute!

Prof. J. Olšauskas varosi prie L. Vyčių Choro iš 100 narių bėgyje metų; tas permatoma bus galima susilaukti, nes jo ypata daug jaunimo patraukia į vieną dailės mylėtojų būrelį."

L. Vyčių 79-ta kuopa ėmė varytis pirmyn; nors jie nėra turtingi ir tiek skaitlingi, bet moraliai geriaus stovi, tik reikia daugiausiai artimesnių ryšių abiem kuopom. Jie žada turėti savo chorą, kurį žada vesti muzikas V. X. Medonis. Vargų Žiedelis.

CLEVELAND, OHIO

Iš L. Vyčių 25 kp. susirinkimo.

Kovo 14 d. š.m. L. Vyčių 25 kp. laikė savo mėnesinį susirinkimą Lietuvos svet. Susirinkimą atidarė gerb. kp. pirmininkas J. Venslovas malda.

Narių į susirinkimą buvo prisirinkę daug—virš penkių dešimtų, tarpe kurių radosi ir 9 nauji nariai-ės. Besiruošiant šiuos narius priimti į savo kuopą (prisiekdinti)—tuom laiku pribuvo į susirinkimą gerb. kun. Smilgis, Šv. Jurgio parap. vikaras, kuris šiems naujiems nariams davė prisieką. Taip pat gerb. kun. Smilgis buvo pakviestas pakalbėti į susirinkusius, kurį pakvietimą priėmė ir išreiškė gražius linkėjimus kuopai ir pasižadėjo darbuotis išvieno su Vyčių 25 kp. ir visais nariais. Jo gražius linkėjimus ir pasižadėjimus nariai priėmė su didžiausiu entuziazmu—aplodimentais. Jau ilgas laikas yra praėjęs, kada mūsų kuopos susirinkime buvo dvasiškas vadas. Tikimės, kad gerb. kun. Smilgis visuomet bus su mumis! Beje, kada gerb. kun. Smilgis pribuvo į svetainę, tai visi nariai jį priėmė atsistojimu ir katučiais.

Raportai. Sąryšio raportas buvo išduotas ir priimtas. Atskaita nuo veikalo "Karolio Teta" buvo išduota, tik dar nevisai pilnai. Iš šios komisijos pranešimo paaiškėjo, kad kuopai pelno liks virš \$120.00. Kuopa išreiškė didelę padėką šiems nariams: gerb. J. Venslovui, J. Kvedarui, Kapalinskui už jų puikų pasidarbavimą del šio vakaro, o ypatingai p-lei P. Zabriūtei, p-lei M. Skuodžiūtei ir K. Nurbūtai. Šie jaunuoliai daugiausiai surinko apgarsinimų del šio vakaro. Buvo išreikštas padėkos žodis ir šiems nariams: p-lei A. Stepulioniūtei, p-lei O. Mušinskaitei, M. Ruseckui ir visiems lošėjams už jų pasišventimą del Vyčių labo. Kuopa išreiškė visiems pasidarbavusiems del "Karolio Teta" veikalo padėką visų narių atsistojimu ir rankų plojimu.

Nutarė kuopa daugiausiai surinkusiems programui apgarsinimų suteikti jiems dovanas. Šį darbą pavedė kuopos valdybai ir korespondentams.

Pikniko komisija raportavo, kad piknikas galima rengti. Kuopa nusitarė pikniką įvykdinti birželio 5 d. š.m. Šį pranešimą darė gerb. A. Buknys, J. Venslovas ir J. Kuzas.

Kuopa nusitarė rengti šeimynišką išvažiavimą vasarai atėjus. Šie nariai tapo išrinkti šiam darbui: J. Bleizgys, J. Kvedaras ir P. Bortnikas.

Ir vėl vakaras su dideliu programu—po Velykų pirmą nedėdienį Lietuvos svet. L. Vyčių 25 kp. stato scenoje labai juokingą veikalą "School days." Šį veikalą gerb. J. Venslovas išvertė iš anglų kalbos; jis begalo juokingas. Jame dalyvaus ir pats šio veikalo vertėjas, "Čali Čaplin" ir kiti mūsų kuopos pasižymėję vaidilos. Visiems vertėtų parenti šis sumanymas, o ypač vyčiams—iškalno pasiėmus pardavinėti įžangos bilietėliai ir t.t.

Koro komisija arba organizatoriai raportavo, kad koras jau suorganizuotas, kuris jau net dalyvavo ir Lietuvos Dienoje bei Lietuvos 9 metų Neprigulmybės Šventėje. Daugiausiai pasidarbavo šie nariai: gerb. J. Bleizgys, p-lė Izab. Zabriūtė ir kiti nariai bei narės, kurių vardų neteko sužinoti. (Už tai man atleiskite tie, kurių čia nepažymėjau). Korą mokina gerb. muzikas Vincas Greičius ir visai veltui. Gerb. komp. V. Greičius, kaip vienas narys išsireiškė šiame susirinkime, ne lūpomis myli vyčius, bet visa savo širdimi jis yra pasišventęs del jų darbuotės ir kelti jų obalsį. Šį jo pasiryžimą del Clevelando vyčių, kad jie gyvuotų kuogeriausiai, gali gerb. "Vyties" skai-

tytojai ir visi Vyčių organizacijos nariai spręsti iš šio muziko, nepailstančio darbuotojo lietuviybės naudai—paaukojimą vyčiams visą savo uždarbį. Ar daug mes rasime tokių žmonių, kaip gerb. Greičiai? Ponas V. Greičius korą mokina, gerb. St. Greičienė (jo žmona) su savo akompaniste, 11 metų dukrele, irgi atsilanko į koro repetitijas pasiklausyti dainų ir padėti jam dainuoti. Vyčių organizacijai reikėtų kreipti domę, jei kada gerb. muzikai Greičiai duos koncertus po Amerikos kolonijas, nes jiedu yra mūsų organizacijos dideli prieteliai ir rėmėjai. Lai gyvuoja gerb. muzikai Greičiai ir jų visa šeimynėlė.

Jaunumečių vyčių koras. Gerb. muzikas V. Greičius apsiėmė visai veltui mokyti ir jaunumečių vyčių korą, tik jis prašo ir agituoja narius, kad jie visi darbuotųsi suorganizuoti koskaitlingiausį jaunumečių vyčių korą. Čia vėl L. Vyčių 25 kp. išaugimas į skaitlingiausią kuopą visoje Vyčių organizacijoje, nors ji ir dabar yra skaitlinga nariais ir veikli visokiais darbais.

Daugiausiai, kaip man teko girdėti, darbuojasi jaunumečių vyčių suorganizavime ir turėjime jų koro panelė Kiveriūtė, kuri jau turi virš 19 jaunumečių koristų. Vytė Kiveriūtė yra nauja ir jauna mūsų kuopos veikėja ir dar nesena pradėjo darbuotis, o jau savo gabumus parodė—prirašydama net 19 jaunumečių skyriun. Jaunoji, darbuokis, o tamstos nuveiktus darbus kuopa mokės įkainuoti.

Vajaus pasekmės ir naujos veikėjos. Paskutiniame Vyčių organizacijos naujų narių vajuje daugiausiai pasidarbavo p-lė A. Stepulioniūtė; antra, dar visai jaunutė veikėja—p-lė Adeliūtė Ivinskaitė. Pastaroji užima antrą vietą pasidarbavime šiame vajuje. Nors vytė A. Ivinskaitė nauja narė, bet jos širdis karštai plaka del Vyčių idealo. Laimingiausios tau kloties, jaunoji ir naujoji veikėja!

Taip pat dabartiniu laiku daug parodo veiklumo ir vytė Julija Beržinskaitė, kaip prirašinėjime naujų narių, taip ant scenos ir kituose kuopos darbuose. L. Vyčių 25-ta kuopa gali susilaukti irgi didelės veikėjos iš vytės Žemaičiūtės, nes pas ją matytis daug gabumų.

"Garnys atlėkė." Pas gerb. Jurgį ir Eleną Kuzus atlėkė "garnys" vasario 3 d. š.m. ir atnešė pirmą sūnelį. Tėveliai yra labai linksmi susilaukę naują svečią.

Gerb. J. Kuzas yra įžymus Clevelando veikėjas ir pirmutinių L. Vyčių 25-tos kuopos narių; taip pat jau kelintus metus kaip eina 25 kp. išdininko pareigas. P-ia E. Kuzienė irgi yra įžymi L. Vyčių 25 kp. veikėja ir talentinga scenos mylėtoja ir vaidila. Linkime šiai jaunai šeimynėliai ilgiausio gyvenimo ir gražiausio sutikimo.

Nauj. Koresp.

DETROIT, MICH.

Jaunimo darbuotė.

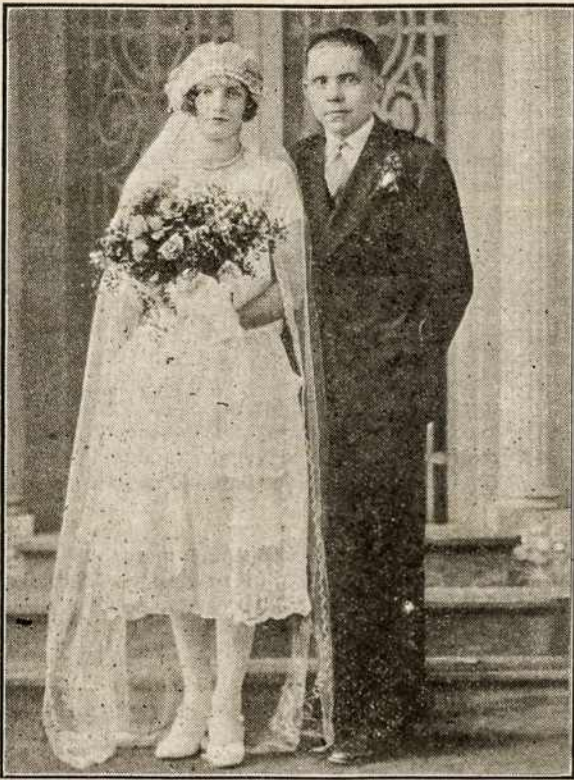
Liet. Vyčių 79-ta kuopa kovo 3 d. laikė savo mėnesinį susirinkimą. Per nekuri laiką nariuose buvęs nuslūgęs ūpas žymiai pakilo, nors ir su nekuriomis trukumais, bet jei randasi užtektinai gerų norų, tai visi trukumai greitai laiku bus papildyti.

Pirmininkui nepribuvus susirinkimą atidarė vice-pirm. Atkalbėjus malda, eita prie skaitymo protokolo. Pasirodė, kad nėra nutarimų rašt., kuri pirmiausia buvo atsisakius. Protokolas buvo perskaitytas, nutarta įrašyti į protokolų knygą. Šiame susirinkime prie kuopos prisirašė naujas narys, Petras Bortnikas; jį perstatė p-lė Okunitytė.

Svarstyta nebaigti kuopos reikalai, eita prie nutar. raštininko rinkimo, kuris užėmė nemažai laiko ir visas buvo veltui, nut. rašt. rinkimas palikta kitam susirinkimui. Šio susirinkimo nutarimus užrašė Pr. Gustaitis. Tartasi kaip galint greičiau eiti prie sutvarkymo narių mėnesinių duoklių, kad atsilyginti su V. Centru. Nutarta šaukti antrą susirinkimą kovo 16 d. vakare.

Pakeltas klausimas, kad kuopos nariai stengtųsi aktyviau darbuotis prirašinėjime naujų narių; visi prisizadėjo į būsiantį susirinkimą atsivesti po vieną narį, o kiti net ir po kelis.

ANTANAS KILINSKIS IR BARBORA JUŠKAITĖ-
KILINSKIENĖ

priėmė Moterystės Sakramentą, spalio 18 d., 1926 m., Saldžiausios Širdies Jėzaus bažnyčioje Warsaw, Ill. B. Kilinskienė nesena atvyko į Chicago iš Warsaw, tad neturėjo progos pasižymėti tarpe Chicagičių, bet Antanas Kilinskis yra nuo daug metų 16 kp. L. V. veikliu nariu.

Kuopa linkėja pasisekimo naujame gyvenime, ir kad toliau liktų veikliais nariais.

Veikiančioji komisija išdavė raportą su pasiketinimu ateityje daug darbuotis jaunimo labui.

Atstovai į Federaciją išdavė raportą pažymėdami, kad pratomas gyvesnis veikimas. Orkestros vadas, J. Lieponis, išdavė raportą, kad jo vedamoji orkestra gerai gyvuoja ir sparčiai žengia pirmyn.

Viską krūvon suglaudus, gauni gero išpūdzio, daug skaisios vilties, kad mūsų 79-ta kuopa po nekuro laiko savo snaudulio griebiasi už darbo, o to darbo devynios galybės, tad bravo mūsų jaunimui!

Kp. koresp.

ROCHESTER, N. Y.

Žinoma, per gavėnią negalima baisy triukšmą kelti, todėl šiai kuopai retkarčiais susirinkus tykia laikas praleidžiama svarstant ką nutarus del ateinančios vasaros.

Gerai pasisekė prieš gavėnią; turėjome porą vakarėlių, kuriuose dalyvavo daugelis jaunimo. Matosi gera ateitis šiai kuopai. Pirm. Stasys Bagdonas ragina, kad darbuotis kodaugiausia mūsų Tautai ir Bažnyčiai. Norint gerus darbus atlikti geresnės progos nėra, kaip susirinkimas su L. V. Tai vienintelė draugija, kurios susirinkimuose susiėjus jaunimas gali be jokios baimės ar nedrąsumo išsireikšti savo nuomonės; taipgi lavintis ateičiai, kada reikės užimti senesniųjų vietas.

Vasario 20-tą d. įvyko koncertas, kurį surengė Šv. Cecilijos koras, per prof. Kazio Bazo išlavinimą. Nors ne visi koristai yra Vyčių nariais, nes šis koras yra bažnytinis, bet vis daugumas priklauso prie Vyčių. Dėkingi

esame, kad mūsų prof. K. Bazis atsakančiai pasišventė viršminėtam darbui. Nors šioj kolonijoj nėra pasižymėjusių artistų, vienok pasirodyta kogeriausia; priminė Rochesteriečiams, kad Šv. Cecilijos koras gali užimti aukštas vietas koncertuose ir kituose muzikališkuose parengimuose.

Apart dainų ir lošimų, buvo vienas nepaprastas dalykas kokio, galima sakyti, nėra įvykę kitose kolonijose, tai "symphony orchestra," susidedanti iš 45 muzikantų. Vadovauja mūsų gerb. Robertas Šerelis, kuris yra atsakančiai išsilavinęs muzikoje, nes yra baigęs šio miesto Eastman School of Music, kuri yra žinoma kaip viena geriausių muzikos mokyklų pasaulyje. Gerb. Šerelis vedė viršminėtą orkestrą kopuikiausiai. Rochesteriečiai ilgai atsimins apie jo suorganizuotą orkestrą.

Vyčių mintys dabartiniame laike daugiausiai sukasi apie Ekskursiją į Lietuvą; ar galės važiuoti, ar ne. Laikas artinasi kurie mano važiuoti tegul pradeda savo baksus kimšti.

Koresp. J. M. R.

LIETUVOS VYČIŲ CHICAGOS KUOPŲ DĖMESIUI.

Lietuvos Vyčių Chicagos Apskritis svarbus mėnesinis susirinkimas įvyks Ciceroje, prie 14-tos kuopos, balandžio 24 d., 1927, lygiai antrą valandą po pietų, Švento Antano parapijos mokyklos kambaryje. Visos kuopos malonėkite išanksto išrinkti atstovus į šį susirinkimą.

Raštininkas.

Pačiu Svarbiuoju reikalu

Jau nekartą esame rašę mūsų suvargusios moksleivijos šelpimo reikalu, tuo klausimu dar nekartą prisėis pakalbėti. Jaunimas tai tautos žiedas, tautos ateitis; kokis bus jaunimas, tokia bus tauta; kaip tą jaunimą išauklėsi, tokie bus būsimeji vadai. Nelaiminga toji tauta, kurios vadai auklėjasi netinkamose aplinkybėse. Mūsų tautos vadai irgi augo ir auklėjosi svetimoje lietuvių būdai ir dvasiai atmosferose ir ne įstabu, jei išaugo Čapinskių, Poželių typai, kurie visomis jėgomis dirba, kad tik tai jų tauta greičiaus pranyktų.

Lietuvai tapus nepriklausoma valstybe ir susikūrus savo universitetą, Lietuva sau vadų išsiauklės, bet mums Lietuvos išėivijai prisėina patiems savo būsimum vadus išsiauklėti. Kadangi išėivijos tarpe turčių nedaug tesiranda ir tie patys mažai teatjaučia tautos reikalus, per tai lietuvių katalikų visuomenė privalo pati savo besimokinančią jaunomene susirūpinti ir juos kiek galėdama šelpti.

Nors pereitasis Federacijos kongresas nutarė vasario 16tą dieną, Lietuvos nepriklausomybės sukaktuves apvaikščiojant padaryti rinkliavą moksleivių šelpimo reikalams, ir nors kolonijos buvo raginamos ir prašomos tai padaryti, bet ant nelaimės vos Chicago ir Brooklynas tuo reikalu tesusirūpino.

Dabar kuomet Lietuvos Seimo atstovas p. Leonardas Šimutis lanko lietuvių kolonijas su pranešimais apie Lietuvos padėtį, Federacija prašo visų gerbiamųjų katalikų darbuotojų, prie tos progos parinkti aukų Amerikos lietuvių katalikų moksleivių sušelpimui.

Po Šv. Velykų p. L. Šimutis per Philadelphia, Baltimore, Pittsburghą trauks Chicagos link, taigi Federacija tikisi, kad tų kolonijų lietuvių katalikai pasistengs į p. L. Šimučio prakalbas atsilankyti ir moksleivių šelpimo reikalams dolerį kitą paaukos.

Šelpkime besimokinantį mūsų jaunimą, nes nuo jų išsilavinimo ir jų dvasios palinkimų priklausys mūsų tautos išėivijos likimas.

Federacijos Sekretorijatas.

Sportas

WATERBURY, CONN.—ELIZABETH, N. J. BASKET-BALL GAME.

The Elizabeth, N. J. K of L of basketball champions suffered defeat at the hands of the Waterbury K of L team, for the first time this season, Saturday, February 26th, at St. Joseph's school auditorium, Waterbury, Conn., losing out in a thrilling contest to the Brass City Knights by a score of 30 to 28.

Anthony Razierius and Clemence Briotti were the big noises against the Skeeters, as they accounted for the deciding points in the last quarter of play.

Displaying improved form over its previous games, the local outfit fought an uphill battle after the first two periods of play, to overcome an 18 to 9 lead that the visitors piled up during the first half. Starting the second half, the Waterbury boys managed to start a rally and the third quarter found them leading by a 22 to 20 score. The score was tied at 18 all before the period closed, when "Slim" Razierius was given a single try from the fifteen foot line, and came through the foul goals, making the score 20 to 18. Shortly after, Rolikas of the Elizabeth team sunk in a field goal from a difficult angle of the floor, tying the count for the visitors. Again J. Dereškevičius came up with a good shot, making the count 23 to 20 in favor of the Waterbury boys.

The final quarter was a neck and neck battle, but the Waterbury Knights managed to roll up a five point lead, at the start of the last period, which proved to be the winning points, although the visitors rallied and with some sensational shooting, came close to winning.

Captain Gulbinas, and Rolikas featured for the Elizabeth N. J. K of L with their brilliant all around playing.

K of L Girls' Team Defeated.

In the preliminary, Miss Benson's Mohawks easily defeated the K of L lassies by 26 to 13 score. The Benson sisters featured with their playing for the victors, while Eva Šeronas played a fine game for the losers.

The boys' score:

Waterbury K of L (30)			
	B.	F.	P.
Kanes, rf	3	0	6
Razierius, lf	2	3	7
Briotti, c	3	5	11
A. Dereškevičius, rg	0	0	0
J. Dereškevičius	2	2	6
Total.....	10	10	30

Elizabeth, N. J. (28)			
	B.	F.	P.
Raudonis, lg	0	2	2
Rolikas, rg	3	4	10
Makrauskas, c	1	0	2
Makrauskas, lf	1	0	2
Urbonas, lf	0	0	0
Gulbinas, rf	5	2	12
Total.....	10	2	28

Score at half time: Waterbury—9, Elizabeth, 18.

Referee, J. Lee.

Time: 4 10-min. periods.

S.

CHICAGOS APSKRIČIO SPORTO LYGA.

Po penkių pasekingų metų Chicagos Apskričio Lietuvos Vyčių Sporto ir Atletikos skyrius, kuris prisidėjo iš trijų baseball svaidininkų ratelių, dabar stovi atskirai pirmoje vietoje tarpe kitų Amerikos Lietuvių organizacijų sporto arba atletikos skyrių, kuriame iki šių metų daly-

vavo vienuolika tymų, skaitant vissu Chicagos Apskričio ratelius ir Waukegan 47 kuopą, kuri žaidė mūsų lygoje vieną sezoną.

North Side 5-tos kuopos ratelis yra vienintėlis, kuris dalyvavo mūsų lygoje nuo pat pradžių sporto sekcijos įkūrimo, neaplenkdamas nė vieno sezono.

Providence 4-ta kuopa prisidėjo prie sporto skyriaus 1923 metais ir nuo pat pradžių iki šiam laikui pasirodė vienu stipriausių baseball svaidininkų ratelių. Per savo keturis metus žaidimo taip, kaip ir North Side 5-ta kuopa, nėra užėmus žemesnės vietos kaip ketvirta.

Brighton Park 36-ta kuopa, neskaityt 1925 metus, kuriais 36-ta kuopa nežaidė mūsų sporto skyriuje, pažvelgus į jų keturis sezonus svaidinimo, jie užima pirmą vietą kaip geriausi kompetitoriai del čempionato. Nors Brighton Park nėra laimėjęs nė vieno čempionato, bet iš antros arba trečios vietos niekas ligi šiol neįstengė juos pašalinti.

Iš vienuolikos tymų, kurie dalyvavo Chicagos Apskričio sporto skyriuje per praeitus penkis metus, ir South Chicago 114 kuopa, kuri yra naujai prisirašius prie mūsų sporto skyriaus, kasžin kurie aštuoni sudarys mūsų baseball lygą ši sezoną?

Providence	4 kp.	West Side	24 kp.
North Side	5 kp.	West Pullman	35 kp.
Roseland	8 kp.	Brighton Park	36 kp.
Town of Lake	13 kp.	Waukegan	47 kp.
Cicero	14 kp.	Marquette Park	112 kp.
Bridgeport	16 kp.	So. Chicago	114 kp.

Agatonas

* * *

LITHUANIAN KNIGHTS OF THE PAST AND PRESENT.

As in the past our brothers and sisters have sought means by which to have others recognize our country's independence and nationality and have reached their goal, so is it true of the Lithuanian Knights of today; their only aspiration is to keep our country's name and nationality in the minds of those who have recognized our country and nationality.

The easiest way to accomplish this is to acquire a more prominent position amongst the leading nations in sports and athletics. The Chicago District Knights seem to be the ones to reach their purpose most rapidly and successfully, by devoting their spare moments and leisure time to playing America's most popular game, known as the "National Pastime"—baseball.

The Chicago District League was organized in 1921. Under the guidance of the deceased Mr. S. Kaires, who was then president, Mr. M. Andrushkevich, vice-president, Mr. F. J. Paliulis, secretary and Mr. F. L. Savickas, a team was composed of players from a few of the councils, which played with outside teams. This encouraged some of the councils to organize teams, and in 1922 a three-team league came into existence. At the close of the season a fourth team was admitted into the circuit.

In 1923 the league expanded to eight teams, as far North as Waukegan and South to West Pullman.

Although playing ball on Sundays only, the participating teams won quite a bit of admiration from the crowds that followed them, and enjoyed baseball played in a clean and sportsmanlike manner.

Doing so some of our teams gained a considerable amount of publicity in the American daily papers and some from our nation's political enemy's daily, the "Dziennik Chicagoski," one of the largest Polish dailies, concerning a game in Lincoln Park between North Side Council 5 and Cicero Council 14 for the championship of

our league. The game was witnessed by 10,000 lovers of the "National Pastime," according to the newspapers. This rather gives an idea how the Lithuanian Knights stand in Chicago and its suburbs. From only three teams, our league has progressed until today we have twelve teams which have participated in our league, as follows: Providence—Council 4, North Side—Council 5, Roseland—Council 8, Town of Lake—Council 13, Cicero—Council 14, Bridgeport—Council 16, West Side—Council 24, West Pullman—Council 35, Brighton Park—Council 36, Waukegan—Council 47, Marquette Park—Council 112, So. Chicago—Council 114.

South Chicago is our newest member; they will make their first attempt to play in our league this season.

The league will start its seventh season this May, and much credit for its organization and existence must be given to the deceased Mr. S. Kaires, who was president in 1921; much was expected of him, but Mr. Kaires died from an automobile accident and Mr. M. Andrushkevich finished his term; Mr. F. J. Paliulis, who was secretary in 1921, president in 1922, 1923, 1924 and treasurer in 1925; Mr. F. L. Savickas, who was our leader in 1925-26, and Mr. J. J. Martinonis, who executed the duties of secretary for the past two seasons.

The Chicago K of L teams do not only play with members of their league, but at the end of each season they visit their brother members in other cities, with whom they have not the opportunity of meeting very often, and give them the honor of beating them or being beaten by them. So far our teams have visited Homestead, Pa.; Detroit, Mich.; Gary, Ind.; Westville, Ill.; Springfield, Ill., and others, and have had the honor of winning the majority of these games. In the past five seasons the following teams have had the honor of being champions of the Chicago District K of L League:

- 1922—North Side, Council 5
- 1923—Providence, Council 4
- 1924—Town of Lake, Council 13
- 1925—North Side, Council 5
- 1926—Providence, Council 4
- 1927—? ? ? ? ?

The best of luck is wished to our new officers: President B. Nausėda, Vice-President A. Valonis and Secretary J. J. Martinonis, to uphold our league, for which our brother members of the past put so much efforts to organize.

Agathon

Have You Taken Stock of Yourself for 1927?

(Continued from No. 5 (219))

Chart B.

Habits to be avoided or corrected.

1. The use of tea, coffee, coca-cola.
The habitual or daily use of any of the above articles calls for 10 counts; the occasional use, 5. Only total abstinence deserves zero. (Please note that pure cocoa is not taboo).
2. The use of tobacco in any form.
Habitual use, 10; use on very rare occasions, 5; total abstinence, 0.
3. The use of alcoholic beverages in any form.
Habitual use, 10; a social glass on rare occasions, 5; total abstinence, 0.
4. Excess of protein-meat.
Regular and daily use of meat, fish, fowl or flesh, 10; occasional use, 5; abstinence, 0.
5. Excess of cane-sugar candy.
The free everyday use of candy, 10; occasional, 5; rare use in small quantities at meal time, 0.
6. The use of pickles, vinegar, pepper, mustard and other hot sauces and condiments.

- Habitual use, 10; occasional, 5; if never used, 0.
7. Overeating.
Habitual eating to excess as to cause marked discomfort, 10; occasional indulgence to excess, 5.
8. Eating too little.
A serious fault, less common than eating too much. If habitual, shown by loss of weight, mark 10. If occasional only, mark 5.
9. The habitual or frequent use of drugs—*aspirin, hypnotics, laxatives, etc.*
The habitual use of any drug, 10; frequent use, 5; or more according to degree and frequency.
10. Worry, fear, anger.
Worry, morbid fear, frequent fits of anger require 10; occasional occurrences lower the mark in proportion to lesser frequency.

Chart B—perfect score—0.

* * *

Chart C

Habits to be inculcated.

1. To eat regularly of wholesome, biologic foods, including a sufficiency of roughage, hard foods and foods rich in iron and lime and vitamins.....6 points
Deduct one count for neglect to use, daily, in sufficient quantity, bran or other roughage; one count for neglect to supply iron, lime and vitamins by the free use of greens; one count for the irregularity in the taking of meals and one or more counts for other deviations from the rules of right eating.
2. To masticate the food thoroughly.....5 points
Thorough mastication requires chewing the food until it is reduced to a smooth, semi-liquid form.
3. To drink two to three pints of water daily.....6 points
The full complement of liquid required is six glasses. Deduct one for each glass omitted.
4. To evacuate residue three times a day.....6 points
Once a day only, 3; every other day, 1; if only by laxatives or enemas, 0.
5. To sleep at least 8 hours daily in pure fresh air.....6 pts
The full count requires eight hours' sleep on an open sleeping porch or balcony or out-of-doors. Eight hours in bedroom with widely opened windows, 5.
6. To take daily exercise for at least a half hour either in the open air or a well-ventilated room.....6 points
7. To rest when tired.....5 points
8. To maintain a correct posture.....6 points
9. To take a daily cold air or water bath.....6 points
10. To dress in a manner conducive to health—loose, porous, light and light-colored clothing.....6 points
11. To cleanse the mouth and teeth carefully twice a day .....6 points
12. To insure a fresh air supply by proper ventilation and avoidance of contaminated air.....6 points
13. To cultivate the habit of deep or full breathing.....6 pts
14. To take suitable recreation to the extend of at least two half-days weekly.....6 points
15. Scrupulously to avoid contact with sources of infection and the communication of infection to others (hands, coughing, spitting, sneezing).....6 points
16. To maintain an amiable and optimistic frame of mind .....6 points
17. To seriously endeavor in all things to live biologically .....6 points

Chart C—perfect score—100 points

* * *

To get the full benefit of these charts, the person taking this test should try to improve himself so that by next year he should be proud of his achievement.

It will be surprising, to say the least, to many people who have hitherto considered themselves flawless, on learning of their standing after taking these tests.

Pranas Raudonius,
Sporty Organizer

CHICAGO, ILL.

North Side.

Kaip įvairios žolės ir gėlės atgyja ir paukščiai pradeda malonei žiulbėti, taip ir North Side Vyčių 5-tos kp. baseball svaidininkų ratelis atgijęs štai ką uždainavo, "Ei, Chicago, mes be čempionato nenurimsim."

Nors 5-ta kuopa jau yra išmėginus 38 svaidininkus per praeitus penkis metus, bet dar vis randasi su North Side tymu J. Beržinskas, M. Andruškevičius, A. Kaminskas ir P. Krivickas, kurie žaidė ant pirmo Chicagos Vyčių čempionų North Side tymo 1922 metais.

Su šio sezono pradžia dar penki nauji svaidininkai mėgins paveržti regulares pozicijas nuo praeitų metų svaidininkų; šie aspirantai yra: B. Lenkart, A. Labanauskas, J. Kaminskas, A. Pauza ir A. Razmanskis. Šie davaro skaičių iki 43 jaunuolių, kurie žaidė arba mėgino žaisti su North Side Vyčiais. Manoma iš šių penkių, jeigu iš-tverės, tai tris mūsų "rooteriai" išvys uniformose ši sezoną.

Agatonas.

* * *

L. Vyčių XV Seimo rengimo komisija kviečia Jack Sharkey dalyvauti Seime.

* * *

South Chicagoy randasi antras Jack Sharkey, Peter Wistort asmeny. Dabar jis lavinasi ir žada neužilgo pasirodyti viešai. Jis yra dar jaunas, tik 20 metų, bet turi stiprią kūno sudėtį ir galima tikėtis antro lietuvių vardo booster'io.

— o —

Kas Girdėti Lietuvoje

Rietavas. 1927 m. vasario 27 d. įvyko visuotinas "Pavasario" kuopos susirinkimas, kame išrinkta 1927 metais nauja valdyba. Pareigomis Valdyba pasiskirstė šiaip: kun. V. Baliutavičius—pirmininkas, K. Beržanskis—vice-pirmininkas, V. Gerybaitė—sekretorius, P. Nestekytė—įždininkas, L. Gerasimavičiūtė—knęgininkė, ir B. Jasas—ūkvedis.

Kuopos veikimas iki šiol buvo geras, bet dabar, naujai išrinktoji valdyba, daug daugiau žada dirbti. Prie kuopos veikia Spaudos Platinimo Komitetas ir yra nemažas kuopos knęgynas. Knęgos duodamos skaityti pavasarininkams ir keičiamas kas savaitė. L—nė.

* * *

Dabartiniu laiku gana plačiai siaučia gripų epidemija visur ir net jau pasiekė pačią Žemaitiją. Veik visos mokyklos, del šitos priežasties, buvo atleistos—pertrauktas mokslas, bet liga neperbaisiausia, nes miršta jaja gana mažai. Girdėtis, kad kituose kraštuose ji buvusi stipresnė ir veik kiekvienas mirė. L—nė.

Del papigintų bilietų ekskursijoms. Geležinkelių Valdyba patyrė, kad įvairios ekskursijos, važiuodamos geležinkeliais papigintais III klasės bilietais, patiekia stotyse netiksliai sustatytus ekskursijų dalyvių liudijimus—sarašus. Kad to išvengt, Geležinkelių Valdyba skelbia suinteresuotų organizacijų ir asmenų žiniai štai ką:

1. Liudijimai—sarašai turi būti rašomi rašalu, aiškiai ir be jokių ištrynimų;
2. Liudijimuose—sarašuose turi būti rašoma:
  - a) numeris,
  - b) liudijimą davusios organizacijos pavadinimas,
  - c) važiuojančių asmenų skaičius (žodžiais),
  - d) nuo kokios ir iki kokios stoties važiuoja,
  - e) ekskursijos vadovo ir jo pavaduotojo pavardė, vardas ir adresas,

f) ekskursantų sarašas (eilės Nr., pavardės ir vardai),

Pastaba: Ekskursijos vadovas ir jo pavaduotojas turi būti įrašyti į bendrą sarašą.

3. Reikalui esant bet ką liudijime—saraše ištaisyti, taisytni žodžiai turi būti užbraukti, viršuj jų parašytas ištaisyimas ir gale tie ištaisymai aptarti pasirašant ir pridėdant liudijimo davėjo antspaudą.

4. Jei į išvažiavimo—grįžimo stotį atvyko mažiau nei saraše—liudijime nurodyta ekskursininkų, kiti neatvykusieji ekskursininkai einant ekskursijos vadovo pareiškimu iš to sarašo stoties viršininko išbraukiami, tvirtinant tą išbraukimą savo parašu, data ir antspauda ir po to ekskursijos vadovui pasirašant.

Neatatiną aukščiau nurodytiems reikalavimams liudijimai—sarašai stotyse nebus priimami ir šiuo reikalu skundai Geležinkelių Valdyboje nebus svarstomi.

Važiuotės Tarnyba

(Vyčiai ekskursantai, kurie važiuos į Lietuvą, turėtų susipažinti su šia tvarka, jei nori gauti tikietus nupiginta kaina).

Kaunas. Naujas Lietuvos žemlapis. Lietuvos Susiėkimo Ministerija išduos naują žemlapį, kuriame visi miestai, bažnytkiemiai, kiemai ir keliai įženklinti bus. Be to bus ten tūli pagerinimai ir pasistengiama visus trūkumus, ikišioliškuose žemlapiuose buvusius, kiek galint pašalinti.

Bolševikai nesitveria kailyje. Politinė policija praneša, kad Kaune bolševikai norėjo sukiršinti bedarbius, kurie turi darbo, ir išvesti juos į gatves su raudonomis vėliavomis.

Kovo 13 d. pas darbininką Stasį Damulį, gyv. Vytauto kalne, 7 val. vakaro buvo tariamasi apie tą darbininkų sukurstymą. Po valandos politinė policija užklupo "draugus" ir suėmė šiuos bolševikus: Stasį Damulį, Vladą Kropenį, Petrą Jasmontą ir "draugą" iš centro Chaimą Melamedą. Pas Melamedą rasta bolševikiškų raštų ir kitokių dalykų.

Išteisintas. Generolas Grigaliūnas-Glovackis patrauktas į teismą buvusios socialistų vyriausybės, teismo išteisintas.

Žydai kraustos iš Lietuvos. Pereitą savaitę iš Lietuvos išvažiavo į Braziliją 220 žydų. Jie keta apsigyventi Brazilijos kolonijose. Dieve duok, kad kodaugiausia jų išvažiuotu.

Panemunės tilto statymo vartytinės jau pasibaigė. Statymo darbus paėmė kooperatyvas "inžinierius." Susitarta, duodant valdžios cementą, už pastatymą 646 tūkst. litų.

Klaipėdos Seimelio rinkimai atidedami neribotam laikui. Klaipėda, III-29. Einas Klaipėdos krašto gubernatoriaus pareigas d-ras J. Šaulys išleido raštą, kuriuo Klaipėdos krašto Seimelio rinkimai atidedami neribotam laikui. Rašto turinys toks:

"Kadangi Klaipėdos krašto gyventojai, kurie turėdami teisę dalyvauti Seimelio rinkimuos, nepaisant Klaipėdos krašto aštunto straipsnio trečio skirsnio, šio krašto Seimelio rinkimų įstatymo antro straipsnio ir šio krašto apygardos rinkimų komisijos š.m. sausio 27 d. paskelbimo, nebuvo įtraukti į rinkikų sarašus, sudarytus Seimelio rinkimams, paskirtiems šių metų kovo 4 d., liko vėl neįtraukti į rinkikų sarašus ir Seimelio rinkimams, nukelbtiems š.m. balandžio 8 d., o svetimšaliai liko neišbraukti iš tų sarašų, šiuo atšaukiu Klaipėdos krašto Seimelio rinkimus, nukelbtiems š.m. balandžio 8 d., susilaikydamas paskyrimo naujos Seimelio rinkimų dienos tol, kol rinkimų apylinkėse sudaryti rinkikų sarašai bus ištaisyti ir sutvarkyti sulig visais įstatymų reikalavimais. Rinkimų diena bus tada paskelbta atskiru aktu."

Kas Klausia-Tas Neklysta

Kl. Kuris yra geriausias smuiku išdirbėjas šių dienų pasauly?

Ats. Žinoma ir pripažinta kaip geriausias smuiku išdirbystės Stradivarus ir italijonai, kurių smuikos yra brangiausios pasauly. Vienok gerų smuikų randasi mažai, pora iš viršpaminėtų yra brangiai įkainuotos pasaulinių artistų.

Kl. Ar briedis (deer) numeta savo ragus kiekvieną metą?

Ats. Numeta tik paviršutinį nuo ragų lukštą; po to pasilieka minkšti, švelnūs, bet greitai sukietėja ir pasidaro kaip kad buvo pirmesni ragai.

Kl. Koks yra geriausias būdas užlaikyti žuvį, kad nebūtų galima užuosti?

Ats. Reikia nukirsti jai nosį.

Ques. If it is wrong for first cousins to marry, will a dispensation from the Bishop make it right?

Ans. The dispensation will free them from disobedience to the law of the Church, but not from the probable evil consequences that may follow such a marriage.

Ques. I have been under the impression that Martin VanBuren and James Buchanan were bachelor presidents. What are the facts? H.B.G.

Ans. James Buchanan was the only bachelor president of the United States.

Klaus. Kodel egiptėnai dėvi akmenis, kurie turi savyje vabalus?

Ats. Vabalas (poruška) pas egiptėnus priimta kaip simbolis nemirtingumo, ženklas permaldavimo dievų. Simbolis saulės dievo, plačiai vartojamas burtuose-raganystėj.

Klaus. Kokia yra mažiausia kolegija Suvienytose Valstijose?

Ats. Dropsie Kolegija Philadelphiaj, kaip rodo 1927 m. pasaulinis almanakas, turi tik 12 studentų ir šešis mokytojus.

Klaus. Kokia yra plačiausia upė pasaulyj?

Ats. Upė Amazon turi platumo nuo vienos iki dviejų mylių, prie itakos į Brazil, jau siekia penkiasdešimtis mylių platumo, prie įtekėjimo į jūras platumas siekia 150 mylių nuo vieno iki kito kranto.

Klaus. Koks yra mažiausias kontinentas ir kuris buvo vėliausia surastas baltų žmonių?

Ats. Australija yra mažiausias kontinentas; taip pat buvo vėliausia at-rastas balto žmogaus.

Klaus. Kas buvo jauniausiu žmogui pasirašiusiu Nepri gulmybės deklaraciją?

Ats. Edwardas Rutledge iš South Carolina, gimęs Lapkričio-November 23, 1749. Jis tuomet neturėjo pilnai 27 m. savo amžiaus.

Klaus. Koks pasaulyj kalnas yra aukščiausias?

Ats. Himalajų kalnai kinų Indijoje.

Phone Canal 7233

P. M. CIBULSKIS
MALIAVOJIMO KONTRAKTORIUS

Maliavos, geležinių prekių (hardware), sieninės popieros, malla-votojams reikmenų. Langams užlaidas dirbame sulyg užsakymo.

2334 S. Leavitt St., Chicago, Ill.

Su įvairiais Spaudos
Darbais Kreipkitės į
K of L PRESS
4736 S. Wood St. Chicago, Ill.
Phone Lafayette 6298

Skelbimo reikalais
kreipkitės prie:
V. STANCIK
Skelbimų Skyriaus Vedėjo.
4736 S. Wood Street
Tel. Lafayette 6298

Tel. Lafayette 5976

R. ANDRELIUNAS
JEWELRY, MUSIC AND RADIO
4414 S. California Avenue
CHICAGO, ILL.

Office and Res. Phone Canal 1603

F. L. SAVICKAS & CO.

Real Estate

LOANS
INSURANCE
Notary Public
City and Farm
Properties
Bought, Sold
and Exchanged

726 W. 18th St. Chicago, Ill.

2 APRIL 23
ORCHESTRAS
School Hall

Patronize Our Advertisers

Šurum-Burum

Helen.—Mary has just returned from the seashore.

Margaret.—Did she get brown?

Helen.—No—I think his name was Thompson. Harrisonette

š š š

Husband.—Didn't I telegraph you not to bring your mother with you?

Wife.—That's what she wants to see you about.

Indiana Harbor, Lolly-pop

š š š

Little Nellie's mother was entertaining a famous aviator. After he had finished a thrilling story, little daughter sighed deeply and said: "I've clear forgot how it feels to sail through the air."

"Why, Nellie," said her mother, in a shocked voice, "you were never in the air in your life."

"Gracious, mamma, have you forgot that the stork brought me?"

Indiana Harbor, Lolly-pop

š š š

Teaching Manners.

Little Willie.—Pass me the butter. Mother (reproachfully).—If what Willie?

Little Willie.—If you can reach it.

š š š

Treasure of the Humble.

"My wife gave me a two tube set for my birthday."

"Regenerative?"

"Naw, shaving and tooth."

š š š

Anyone can easy tell the women didn't evolve from a monkey because they have bear (bare) knees.

š š š

A miner on his first visit to the big city noticed a red-lettered sign which caught his attention, on the main street. Asked a passer-by what that sign was. The stranger read it for him: "No spitting on the street is allowed." The miner replied, "Another city joke as I expected. I suppose they want a feller to come inside and spit." Agathon

š š š

Pirmas.—Ant kiek laiko pats pasodintas į šį kalėjimą?

Antras.—Dviejų savaičių.

Pirmas.—Už ką?

Antras.—Už nušovimą savo pačios.

Pirmas.—Tu nužudei savo pačią ir tave nubaudė tik ant dviejų savaičių kalėjimo?

Antras.—Taip, tik ant dviejų savaičių—o paskui mane kars.

Agatonas

š š š

Wise.—Think.

Sucker.—Of what?

Wise.—What a wonderful necking party a couple of giraffes could have.

Agathon

Great Day.

Teacher.—What day in the year is the happiest day for mothers?

Johnny.—Pay day.

š š š

"Is it true that brunettes have more pep than blondes and Titians?"

"Ask Irma, my dear. She's been all three." The kid of 18th

š š š

Mr. Newlywed.—Good heavens, Ethel! You surely don't expect a brass band everywhere we go on our honeymoon, do you?

His Bride.—Oh, no! I have that on my finger!

š š š

A Capitol Joke.

"I understand that there are several women in Congress."

"Yes, suppose all congressmen became women? What then?"

"Why, then it would be a house of Miss Representatives."

š š š

Tikrą Tiesą Pasakė.

Mariampolės stotyje vaikinukas, nešinas visą punda bedieviškų laikraščių, šūkauja:

— Pirkit laikraščių, nors vieną numerį, būsit protingi!

— Kokius turi? Bedieviškus—paklatusė kaimietis. Ką aš čia pirkšiu; kaip čia liksi iš vieno numerio protingas, kad tu jų turi visą vežimą, o esi durnas per visą pilvą. "Š."

š š š

Didžių darbų paminklų mielosios tėvynės atradome daugybę ant žemės gimtinės. Kiekvienas akmuo ant lauko, kapčius ant rubežiaus, kopytėlė senutė, ar kryžius ant ežios, ar karčiama sudubus, kur riogso pas kelią—vis tai yra paminklai, vis apie senelių būdus, papročius žinių mums apščiai pristato. Kondratavičius

š š š

Tėvas klausia vaiko: "Kodel šiandien taip anksti parėjai iš mokyklos?"

Vaikas: "Ką gi aš ten darysiu, nė gyvos dūšios nėra."

Sekančią dieną tėvas užsipuldamas ant vaiko, šaukia: "Palauk, dabar aš tau kad duosiu, tai duosiu už pabėgimą iš mokyklos ir už melavimą."

Vaikas: "Jei jau duosi, tai tik už pabėgimą, o meluoti aš nemelavau, nes mums tą dieną mokytojas pasakė, kad žmogus dūšios neturi. "R. B."

š š š

Rimta Priežastis.

Ponas, radęs savo tarną gulintį gra-
bėje grtą, suriko:

— Kiaule! Ko tu čia dribasai girtas?

— Ką daryti, pone, aš neturiu vežėjo,—atsakė tarnas,—kuris mane girtą namo parvežtų, kaip poną, kad parveža. "Š."

Žiemos Metu ir Ankstyvame Pavasary TRINER'S Cold Tablets

TRINERIO TABLETAI yra tikriausios gyduolės nuo visokių persišalimų, tu o labiau, kad jos nedaro ant širdies jokio blogo efekto, bet priešingai, tam organui duoda progą atgauti savo normalį stovį.

TRINER'S COUGH SEDATIVE (Trinerio Kosulio Malšintojas) turėtų būt vartojamas sykiu su Trinerio Tabletai, ir yra labai patartina jas gargaliuoti sykiu su Triner's Antiputrin.

TRINER'S BITTER WINE (Trinerio Kartusis Vynas) yra geriausias vaistas del šio sezono. Jis išvalo vidurius ir užlaiko juos švariai, gaivina kraują, sutvirtina visą sistemą ir priduoja reikalingiausių spėkų, idant galėtumet tinkamai kovoti su užpuolančiom ligom.

Visose vaistinėse. Negalint gauti vaistinėse, rašykite tiesiai pas:

JOSEPH TRINER CO.

1333-1345 S. Ashland Ave.

CHICAGO, ILL.

So Little!

It takes so little to make us sad;
Just a slighting word or a doubting sneer,

Just a scornful smile on some lips held dear;

And our footsteps lag, though the goal seemed near,

And we lose the courage and hope we had—

So little it takes to make us sad.

It takes so little to make us glad;
Just a cheering clasp of a friendly hand,

Just a word from one who can understand;

And we finish the task we long had planned

And we lose the doubt and the fear we had—

So little it takes to make us glad.

—Selected

š š š

Stiklinė Vandens.

Ponas, tarnui.—Atnešk stiklinę vandens šitam svečiui. Tarnas pripylė stiklinę ir rankoj laikydamas atnešė.

— Grįžk atgal, palaidūne, sušuko ponas, ir atnešk ant tacos!

Tarnas sugrįžęs išpylė vandenį ant tacos ir nešdamas mano: "stebėtinas svečias, kad vandenį iš tacos geria." "Š."

š š š

A college is a good thing to go to, if you've got time to get your education afterward.

š š š

Against Him.

Counsel.—Now, sir, tell me, are you well acquainted with the prisoner?

Witness.—I've known him for 20 years.

Counsel.—Have you ever known him to be a disturber of the public peace?

Witness.—Well—or—he used to belong to a band.

š š š

A New Brand.

Customer.—Give me a gossiping sheep's head.

Butcher.—What kind is that?

Customer.—Just take out the brains and leave in the tongue.

š š š

The Dark Side.

Wife.—Alice cannot play without her music.

Hub (glomily).—But she always brings her music.

š š š

Generalis Vyčių spaustuvės bosas, kurią galima matyti lange artistinėj pozoj ant Ashland Ave., ties 49th St., daro planus su ekskursija prie alto-riaus. Idomu, ką ji pasirinks už eskortą?

Jau keli siūlėsi, bet daili blondė dar savo nesuranda. Gosh, I wish I knew what is the lucky number!

A Good Living.

"He lives on the fat of the land."

"What does he do?"

"Manufactures flesh-reducing medicine."

š š š

The Shadow for the Substance.

The little girl from down the country says she would like to exchange her woman's rights for a seat in a street car.

š š š

His Class.

First Loafer.—Hullo, Bill! Got a new overcoat I see. What did it cost yer?

Second Ditto.—Six mont's. I never wears cheap duds.

š š š

Landing a Passenger.

Ruth rode in my new cycle car
In the seat in back of me;
I took a bump at fifty-five,
And rode on Ruthlessly.

š š š

He Was Curious.

She.—My father gives me a dollar every birthday. I now have 18.

He.—How much does he still owe you?

š š š

Atasako Tikslui.

"Vincuk, kur tu buvai? Kūr gavai juoda akį?"

"Mama, Šmitų Jonas mušė mane."

"Aš tikiu, kad tu nemušiai jį atgal. Tu žinai, ką mokytoja tau sakė apie pylimą anglių ant savo priešų galvų."

"Taip, mama, bet ten arti anglių nebuvo, tai aš jam sukiašau galvą į pelenų baką." Vyte M. K.

š š š

He's Right, at That.

Officer.—Hey, you, mark time.

Plebe.—With my feet sir?

Officer.—Have you ever seen anything mark time with its hands?

Plebe.—Clocks do, sir.

š š š

More Difficult.

Golfer.—Doctor, you remember you recommended golf to take my mind off my work?

Doctor.—Yes.

Golfer.—Well, can you prescribe anything now to get it back again?

š š š

Feasting His Eyes.

Mrs. Cornassel, from the rural districts, stopped her husband at the city's busy corner.

"Hiram," she expostulated, "th' way you stare at the limbs of those shameless city hussies is something scandalous. One would think you'd never seen legs afore."

"Well, Maria," drawled Mr. Cornassel, "that's just what I was beginnin' to think myself."

š š š

Mokytojas.—Pasakyk man, ką tu žinai apie mongolų rasę.

Studentas.—Aš ten visai nebuvau. Buvau pasižiūrėti footbolo rungtynių.

DIDŽIOJO OFISO TEL. YARDS 1741 IR 4040

Simpatiškas, Mandagus, Geresnis ir Pigesnis Už Kitų Patarnavimas

J. F. EUDEIKIS GO., PAGRABŲ VEDĖJAI

DIDYSIS OFISAS: 4605-07 S. HERMITAGE AVENUE

Skyriai: 4447 S. Fairfield Ave.

4904 W. 14th St., Cicero

Tel. Lafayette 0727

Tel. Cicero 8094

PHONE BOULEVARD 0900

AL. P. LYONS, Man. Director

PEOPLES THEATRE

47th Street, Just West of Ashland Ave.

AUGMENTED ORCHESTRA SUPREME

THE PEOPLES GRANDEUR & SUPERB ENTERTAINMENT ARE UNRIVALED

TWO SHOWS DAILY:

First Show 7 to 9 P.M. Second Show 9 to 11 P.M. Doors open at 6:30 P.M. Saturdays, Sundays and Holidays—Matinees, and continuous from 2 to 11 P.M.

"IT PLEASURES US TO PLEASURE YOU"

Phone Lafayette 2584

THE VILJA CO.

COAL, WOOD AND ICE

Mes Patenkinam Visus

3700 SOUTH SPAULDING AVE., CHICAGO

W. J. STANKUNAS

FOTOGRAFAS

Vestuvių, Grupių ir Šeimynų Mūsų Speciališkumas.

3315 South

Halsted St.

Tel. Yards 1546

Res. Tel.

Beverly 2300

Phone Boulevard 6869

P. CONRAD STUDIO

ART PHOTOGRAPHER

Nuimu laidotuves, vestuves, šeimynines grupes, mažus vaikus, pirmos komunijos grupes ir atskirus asmenis.

3130 S. HALSTED ST.

J. F. RADZIUS, LIETUVIS GRABORIUS

Laidotuvėse patarnauja geriau ir pigiau negu kitas, todėl, kad priklausau prie grabų išdirbystės.

668 WEST 18th STREET, CHICAGO

Skyrius: 3238 S. Halsted St.

Tel. Canal 6174

Tel. Boulevard 4063

New City Coal Co.

2141 West 47th St.

Kokybė ir Patarnavimas nuo 1895

Tel. Lafayette 0567

Council Thirteen, Chicago, Ill.

Doggone if it ain't so queer, about our Johnny. Course you all know who I mean—that guy with the William Tell tie and mussed hair. Ain't he a funny guy, claims he's a writer, but I donno. Walter Dorsha says he is.

š š š

Did'ja ever hear Walter Dorsha say "I can't go with the boys on Wednesday night, not even to the Leven-O-Clock Club."

Gee, I'll bet the animal wears skirts; that siren, that vampire and all the other things that go with it, to take our Dear Walter away from us. Gosh, Love sure is an awful thing.

š š š

Say, you boys, did you ever notice Stella, migosh how she tickles (I mean the ivories). Hully gee! and we all try to sing. But, say Stella, do you ever think you'll be able to find Johnny's pitch, it's not so hard. Ask the boys and they'll find it for you, with that good old song "out the window you must go—go—GO." Bruno will.

š š š

Maybe you want to know about the two inseparables (not the Siamese twins, naw) Valie and Charlotte, when one of them girls don't come to the meeting, the other one don't either. Maybe they are another set of inseparables, or maybe there are some good movies in the neighborhood. Now girls, we all want you to come to these meetings (I mean the boys want you) 'cause we are so lonely here without any girls.

š š š

Say Johnny, was that you up in the balcony several Sundays ago? How did you like the two sisters, Charlotte and Sophia Bartkus? Don't Charlotte make a dandy millionair'e daughter, and migosh, Sophia, what an old woman you turned out to be. Well, anyhow, Johnny, you tell Ed and Tony to quit throwing papers the next time you go to a theatrical.

š š š

Say, I got some more news for the Council. Did you ever see Bruno with a worried look on his face? Well, if you ain't, you better get a good look right away quick.

š š š

What's the matter, Bruno? Can't you raise another mustache any more, or is there another reason. You're not like Walter, are you? No girl attached to you yet, is there? If there is, you better withdraw your application from the C. B. C. (Confirmed Bachelors Club). So far only Ed Stankus has been able to live up to the rules. Please, Bruno, I beseech you to give her up.

Alex. Krencius

GENERALIŠKAS

Namų Statymo Kontraktorius

1418 S. 50th CT., CICERO, ILL.

A. F. POCIUS

Expert Watch Repairing

Dealer in Diamonds, Jewelry,
Watches, Wedding Rings, etc.

4930 W. 14th St., CICERO, ILL.

Phone Canal 2655

To brighten your home with beautiful portraits, have them taken at

C. J. PANSIRNA
ART PHOTOGRAPHER

Calls on request to all parts of the city.

1901 SOUTH HALSTED STREET, CHICAGO, ILL.

Telephones: Lafayette 6179-6174

"The House of Square Dealing"

BAY STATE LUMBER CO.

LUMBER and MILLWORK

2108 TO 2128 W. 47th ST.

CHICAGO, ILL.

Telephone Lafayette 0882

BEN THE CLOTHIER

B. PASZKIEWICZ, Sav.

Mūsų krautuvėj visuomet užlaikoma drapanos ir
visoki vyriški aprėdai sulig vėliausios mados.

1823-25 W. 47th St.

Chicago, Ill.

V. M. STULPINAS & CO.

ATSTOVAUJA VISAS LAIVŲ LINIJAS.

Parduoda laivakortes ant visų laivų,
ir ant visų laivų plaukiančių tiesiog**Į KLAIPĖDĄ**Žemos Kainos, Geriausias Patarnavimas. Parūpina
Pasportus, Pargryžimo Permitus ir Farmerių Affi-
davitus, bei kitokius reikalingus dokumentus.

Rašykite arba kreipkitės pas:

V. M. STULPINAS & CO.

3255 S. Halsted St.

Chicago, Ill.

Notary Public

Yards 6062

Yeh, the only reason Ed Stankus is able to live up to the rules is because no girl won't go with him twice. Behave Ed, behave!

A Ladies' Man
š š š

Iš Mattapan, Mass., Anelė Pivariūnaitė, pamylėjo Vyčius ant tiek, kad užsimokėjo iškalno už visus 1928 m.

Jei Vyčiai daugel turėtų tokių angeliukų, tai "Vytiš" galėtų eiti kas savaitė. Bravo!

š š š

Tėvas savo sūnui, norinčiam išsimokyti akių daktaru. "Jeigu nori geru "specialistu" tapti, tai geriausia, kad mokintumeisi dantų daktaru (dentistu) ne kaip akių daktaru. Nes akis žmogus teturi dvi, ant dviejų neilgai gali "praktikavoti," o dantų turi net 32, ant kurių daug ilgiau gali praktikavoti." "R. B."

š š š

A Matter of Color.

Edna asked her grandma, whom she was visiting, if she couldn't have an egg for supper.

"But," said grandma, "your mother likes you to eat light suppers."

"Oh, no, grandma, she lets me have lots of thngs darker than eggs."

š š š

Scrambled Electricity.

The nervous bride called up her husband at work, exclaiming:

"Oh, hubby, come home quickly. I got the plugs all mixed up. The electric refrigerator is singing 'Hallelujah' and the radio is covered with frost."

š š š

No Chance for a Mistake.

The woman who wanted credit had given the name of Thomas Smith as reference.

"I don't know him from Adam!" complained the hardware dealer.

"You ought to," retorted the customer mildly. "He dresses differently!"

š š š

A Radio Fan.

Teacher.—The captain was singing during the battle. What do you suppose he was singing, William?

Little Willie.—"Show Me the Way to Go Home."

š š š

He thought he'd make it,
He steered too near,
And that is why
He isn't here.

š š š

Fish or Fowl?

Evelyn.—Beatrice is at an awkward age, isn't she?

Peggy.—Yes; she's too old to marry a young man for love, and not young enough to land an old millionaire.

š š š

The fellow who is always telling what he'd do if he were boss, never becomes a boss.

Harrisonette

BALTIKO AMERIKOS LINIJA

OFICIALĖ LINIJA

Lietuvos Vyčių Drg-jos

PRANEŠA, KAD DIDŽIAUSIA EKSKURSIJA ŠI METĄ IVYKS

Laivu "LITUANIA" iš New Yorko Birželio 14

TIESIAI Į KLAIPEDĄ

TIE, KURIE NORITE VAŽIUOTI LIETUVON ANKSČIAU
GALĖSITE VAŽIUOTI

Laivu "LITUANIA" Gegužes 3

VIENU LAIVU KLAIPĖDON

Važiukit šį pavasarį į Lietuvą su Amerikos lietuvių jaunimu, kur jaunimas ten gyvumas, ten smagumas. Išpildykit tos širdies troškimus, pamatykit savo tėvynę, brolius, seseris ir gimines.

Ką akimis žmogus pamatai, tai amžinai neužmiršti.

Kainos stačiai į Klaipėdą:	Kainos į Klaipėdą ir atgal:
Trečia kliaša \$107.00	Trečia kliaša \$181.00
Turistine trečia 117.00	Turistine 196.00
Revenue Tax ir Head Tax Atskirum.	
Sekanti laivai plauks tiesiai į Klaipėdą:	
LITUANIA.....	gegužės (May) 3, 1927
ESTONIA.....	gegužės (May) 24, 1927
LITUANIA.....	birželio (June) 14, 1927
LITUANIA.....	liepos (July) 19, 1927

Aukščiau minėtos ekskursijos reikalais kreipkitės į vietinį agentą:

- Paul Baltutis & Company, 901 W. 33rd St., Chicago, Ill.
- Central Mfg. District Bank, 1112 W. 35 St., Chicago, Ill.
- John P. Ewald, 841 West 33rd Street, Chicago, Ill.
- S. L. Fabian, 809 West 35th Street, Chicago, Ill.
- Vincent Milasewicz, 1723 West 47th St., Chicago, Ill.
- "Naujienos," 1739 South Halsted Street, Chicago, Ill.
- Frank L. Savickas, 726 West 18th Street, Chicago, Ill.
- V. M. Stulpinas & Co., 3311 S. Halsted St., Chicago, Ill.
- Universal State Bank, 3252 S. Halsted St., Chicago, Ill.
- John J. Zolp, 4559 South Paulina Street, Chicago, Ill.

BALTIC AMERICAN LINE, 120 N. La Salle St., Chicago, Ill.

Lietuvos Vyčių Centro pirm. Kazys Viesula užsakė savo sesutei Onutei, kad išrėdytų jam vieną flatą. Jis išvažiuojo į Lietuvą su Vyčių ekskursija, žada pavilioti Lietuvos gimnazistę ir atsivežti į Ameriką. Tėvai ant to nepyksta, bet labiausia pyksta, tai Amerikos lietuvaitės. Girdi, kam jis dizertina amerikonus? Jos kėsina jį dožiui gumas sukramtyti, pamačiusios, jei jis važiuotų su importuota gimnaziste. Owchee, kas bus?!

š š š

Voyageur.—Ticket to Chefoo.
Agent.—Change at Pekin.

Voyageur.—No, darn it, I want my change now.

Sautsidės dzūkutė.

š š š

The traffic policeman had made a mistake. He had ordered a car to stop when there was really no reason. The driver, a middle-aged woman, was justly indignant.

"Pardon me, madam," said the officer, "but I thought at first you were too young to drive."

Harrisonette

š š š

Juozukas called on the priest one day and said, "Father, can I ask a question?"

"Sure, Juozuk," said the priest.

"Well, Father," said Juozukas, "I know all about Shrove Tuesday, and Ash Wednesday and Good Friday, but what the heck is Nut Sunday?"

Harrisonette

š š š

Charlie.—What are you scratching your head for Sambo?

Colored Private.—Aw, sah, I got arifmatic bugs in my hair, sah.

Charlie.—What are arithmetic bugs?

C. P.—Dat's cooties.

Charlie.—Why do you call them arithmetic bugs?

C. P.—'Cause dey add to my misery, dey subtract from my pleasure, dey divide my attention and dey multiply like de dickens.

Harrisonette

š š š

Insurance Agent.—You say you want to insure your office furnishings against theft?

Boss.—Yes, everything except the clock. Everybodys watches that.

Jap of Newark

š š š

Sam.—Cullud man, we got a bugler in our outfit what am. When he blows reveille, de dead start puttin' on der shoes.

Bo.—Am dat a fact? Well, nigger, dat is only a bum impression. When our win'jammer places his face to his horn and blows 'Souppy,' de cooks have to cover de strawberries to keep them from kicking the whipped cream out of the dishes.

Indiana Harbor, Lolly-pop

DAKTARAI

Telefonas Boulevard 1939

Dr. S. A. Brenza

4608 SO. ASHLAND AVENUE, CHICAGO, ILLINOIS

Valandos—Dieną nuo 9 iki 12. Vakara: nuo 6:30 iki 9:30.

DR. S. BIEŽIS

Physician & Surgeon

Office: 2201 West 22nd Street,
Cor. S. Leavitt St., Phone Canal 6222
Residence: 6640 S. Maplewood Avenue
Phone Republic 7868—By Appointment
Hours: 1-3, 7-8 P.M., Sun. 10-12 Noon

Tel. Boulevard 2160

DR. A. J. KARALIUS

LIETUVIS GYDYTOJAS

3303 So. Morgan Street

CHICAGO, ILL.

Telephone Lafayette 5820

Dr. K. Drangelis

DENTISTAS

Val.: Iš ryto nuo 9 iki 12 ir po piet nuo 2 iki 8 vakare.

Trečiadieniai ir šventadieniai sulig sutarties.

4193 ARCHER AVENUE, Brighton Park

Phone Yards 4317

DR. J. J. FLANIGAN

DENTIST

LADIES CONSTANT IN ATTENDANCE

Hours: 9:00 A.M. to 9:00 P.M.

4964 S. Ashland Ave., Cor. 47th St. Chicago, Ill.

Phone Canal 6222

Dr. P. G. Luomons

DENTIST

2201 West 22nd Street

Boulevard 7820 Res. Prospect 1930

DR. M. T. STRIKOL

GYDYTOJAS IR CHIRURGAS

4601 S. ASHLAND AVE.

Rezidencija: 6641 S. ALBANY AVE.
Ofiso val.: 2-4, 6-8. Nedėlio 10 iki 12 d.

Office Phone Canal 0257

Res.: 6600 S. Artesian Ave.
Phone Prospect 6659

DR. P. Z. ZALATORIS

PHYSICIAN & SURGEON

1821 S. Halsted St., Chicago

Phone Lafayette 5069

Pirkimul visokios mėsos ir paukštienos,
tai geriausia ir švariausia vieta yra

CHICAGO MEAT MARKET

1845 WEST 47th STREET

Phone Cicero 311

GRANT WORKS COAL YARD

ADAM BERNADISUS, Prop

16th STREET and 49th COURT, CICERO, ILL.